Nr. 13. Warszawa, dnia 31 grudnia 1927 r. Rok VIII.

# DZIENNIK URZĘDOWY

## WOJEWÓDZTWA WARSZAWSKIEGO.

**Adres Redakcji i Administracji: Warszawski Urząd Wojewódzki, Warszawa, Al. Ujazdowska 5**
**Telefon redakcji: 243-35, administracji: 243-32. Konto czekowe w P. K. O.: Nr. 30-177.**

**Prenumerata roczna 12 zł.**
**Cena jednego egzemplarza 2 zł. 80 gr.** **Wychodzi ostatniego dnia każdego miesiąca.**

BONI CIVIS EST LEGES NOSSE IISQUE OBTEMPERARE.

TREŚĆ:

## 209.

**Okólnik Ministerstwa Spraw Wewnętrznych w sprawie obdzielania bibljotek wydawnictwami urzędowemi.**

**Panom Starostom, Przewodniczącym Wydziałów Powiatowych, Panom Prezydentom miast Płocka, Włocławka i Żyrardowa, Panu Kierownikowi Oddziału B. G. w Warsz. Urz. Wojew. oraz Panu Wojewódzkiemu Komendantowi Policji Państwowej**

do wiadomości i stosowania.

Za Wojewodę:

(—) *A. W. Chrzanowski.*
Kierownik Oddziału Prezydjalnego.

Warszawa, dnia 2.XII.1927 r.
L. Pr. 108 141 pr.

---

Warszawa, dnia 8 listopada 1927 r.

MINISTERSTWO
SPRAW WEWNĘTRZNYCH

Nr. OL. 3136 27.

### OKÓLNIK Nr. 189.

**Do Panów Wojewodów (wszystkich), P Komisarza Rządu na m. st. Warszawę, Tymczasowego Wydziału Samorządowego we Lwowie i P. Naczelnika Urzędu dla spraw mniejszości w Katowicach.**

Pan Prezes Rady Ministrów okólnikiem Nr. 26 z r. b. zwrócił się do wszystkich Panów Ministrów o wydanie zarządzeń, aby urzędowe wydawnictwa były bezpłatnie wysyłane bibljotekom wyższych zakładów naukowych, oraz bibljotekom publicznym.

Mając powyższe na względzie oraz tę okoliczność, iż rozporządzenie z dn. 4.VII.1927 roku w sprawie bezpłatnego dostarczania druków dla celów bibljotecznych i urzędowej rejestracji (Dz. U. Nr. 67, poz. 595) nie zapewnia tym bibljotekom (prócz Bibljoteki Narodowej) wszystkich druków nieperjodycznych i czasopism z terenu całego Państwa, zarządzam co następuje:

Wszystkie urzędowe wydawnictwa, czasopisma i druki (oczywiście z wyłączeniem poufnych) wydawane w urzędach Panów, czy też w podległych im władzach i urzędach, należy bezpłatnie w 1 egzemplarzu wysyłać do następujących bibljotek:

| | | |
|---|---|---|
| Warszawa, | Bibljoteka | Uniwersytecka, |
| „ | „ | Politechniki, |
| „ | „ | Wyższej Szkoły Handlowej, |
| „ | „ | Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego, |
| „ | „ | Publiczna w Warszawie, |
| Warszawa, | Bibljoteka | Towarzystwa Naukowego Warszawskiego, |
| „ | „ | Ord. hr. Krasińskich, |
| „ | „ | Zamoyskich, |
| „ | „ | Szkoły Nauk Politycznych, |
| „ | „ | Wolnej Wszechnicy Polskiej, |
| Kraków | „ | Polskiej Akademji Umiejętności, |
| „ | „ | Jagiellońska, |
| „ | „ | Czartoryskich, |
| „ | „ | Akademji Górniczej, |
| Lwów | „ | Uniwersytetu Jana Kazimierza, |
| „ | „ | Politechniki, |
| „ | „ | Zakładu Nar. im. Ossolińskich, |
| „ | „ | Baworowskich, |
| Wilno | „ | Publiczna i Uniwersytecka, |
| Lublin | „ | Uniwersytetu Lubelskiego, |
| „ | „ | Im. H. Łopacińskiego, |
| Poznań | „ | Uniwersytetu, |
| „ | „ | Raczyńskich, |
| „ | „ | Wyższej Szkoły Handlowej, |
| Toruń | „ | Książnica Miejska im. M. Kopernika, |
| Bydgoszcz | „ | Miejska, |
| Łódź | „ | Publiczna Miejska, |
| Paryż | „ | Polska, Quai d'Orleans 6. |

Podsekretarz Stanu:

(—) *Jaroszyński.*

---

## 210.

**Okólnik Ministerstwa Rolnictwa w przedmiocie zwrotu kosztów badania spraw na gruncie, dokonywanych przez urzędników ochrony lasów w lasach prywatnych w wypadkach przewidzianych art. 36 Rozp. Prez. Rzplitej z dnia 24.6.1927 r. (Dz. Ust. Nr. 57, poz. 504).**

**Panu Staroście w:**

1) **Warszawie,**
2) **Włocławku,**
3) **Sierpcu,**
4) **Grodzisku.**

Poniższy odpis przesyłam do wiadomości i ścisłego wykonania z równoczesnem odwołaniem moich zarządzeń z dnia 5 września 1923 r. Nr. Bg. 2188/3/II i z dnia 4 maja 1926 r. Nr. R.W. 1364/27/L., skierowanych pod adresem Komisarzy Ochrony Lasów.

W związku z poniższem polecam przesłać mi wszystkie nakazy płatnicze niezużyte i rozpoczęte wraz z grzbietami wydanych nakazów, znajdujące się u Komisarzy Ochrony Lasów.

W rachunkach kosztów podróży, dokonywanych przez urzędników ochrony lasów, w wypadkach przewidzianych art. 36 Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 26.6.1927 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 57 poz. 504), winno być zaznaczone, że wydatki te ponoszą właściciele lasów z podaniem

imion i nazwisk tych właścicieli, oraz wyszczególnieniem ich adresu. Do tych rachunków przedstawionych mi do uregulowania, należy dołączyć piśmienne zobowiązanie właściciela lasu, o którem wyżej mowa. Rachunki kosztów robocizny winny być przedstawione osobno i w żadnym wypadku nie należy ich łączyć z wydatkami kosztów podróży.

Wojewoda:

p. o. (--) *S. Twardo.*

Warszawa dnia 1.XII.1927 r.
L. Pr. 183/24 bg.

**Ponadto otrzymują:**
do wiadomości i ewentualnego użytkowania pozostali Starostowie i Wydział Rolnictwa.

---

Warszawa, dnia 17 listopada 1927 r.

MINISTERSTWO ROLNICTWA

Nr. 2494 L. 2.

**Do Pana Wojewody w Warszawie.**

Znosząc 1) okólnik Nr. 497 — L. V z 23 r. kol. Nr. 580 w sprawie opłat na rzecz Skarbu Państwa za czynności techniczno-leśne, wykonywane przez urzędników państwowych urzędów ochrony lasów w lasach prywatnych na życzenie ich właścicieli i 2) zarządzenie z dnia 25.IV.26 r. Nr. 1058 L. 2 w sprawie opłat na rzecz Skarbu Państwa za czynności techniczno leśne, wykonywane przez urzędników ochrony lasów w lasach prywatnych na życzenie ich właścicieli, zarządzam na zasadzie art. 36 Rozporządzenia Prezydenta Rzplitej z dn. 24.VI.1927 r. (Dz. U. Nr. 57 poz. 504), określającego wypadki, w których właściciel majątku obowiązany jest do zwrotu kosztów badania sprawy na gruncie, następujący tryb postępowania:

Po otrzymaniu od właściciela majątku podania w sprawach, objętych pkt. a oraz b art. 36 wzgl. po otrzymaniu piśmiennego zobowiązania właściciela do pokrycia kosztów badania w wypadkach, przewidzianych w pkt. c art. 36 (ustęp 2 art. 28), właściwa władza zarządza dokonanie przez komisarza ochrony lasów badanie sprawy na gruncie. Po dokonaniu badania komisarz ochrony lasów sporządza zestawienie kosztów badania lasu z wyszczególnieniem djet i kosztów podróży i ewent. kosztów robocizny, z dokładnym wskazaniem nazwy majątku, gminy, powiatu, w którym majątek jest położony, oraz nazwiska właściciela. Tak sporządzony rachunek przesyła Starosta do Urzędu Wojewódzkiego.

Urząd Wojewódzki po sprawdzeniu i zatwierdzeniu rachunku asygnuje przypadające do wypłaty należności i wysyła do właściciela lasu nakaz płatniczy wypełniony według załączonego wzoru. Sumy wpłacone tytułem zwrotu kosztów badania sprawy na gruncie należy zarachowywać w bieżącym okresie budżetowym na wznowienie kredytu w tych paragrafach budżetu Ministerstwa Rolnictwa, z których odnośne wydatki były wyasygnowane. O sposobie zarachowania tych wpływów w następnym okresie budżetowym (1928/29) Urzędy Wojewódzkie będą powiadomione we właściwym czasie.

Pobieranie od właściciela lasów zaliczek na zwrot kosztów badania sprawy na gruncie niema uzasadnienia ustawowego.

Minister:

*(—) Niezabytowski.*

---

## 211.

**Okólnik Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej w sprawie opieki nad rodzinami szeregowych, powołanych do spełniania powinności wojskowej.**

**Panom Starostom, Panom Przewodniczącym Wydziałów Powiatowych i Panom Prezydentom miast wydzielonych Województwa Warszawskiego**

do wiadomości i wykonania.

Za Wojewodę:

(—) *St. Olszewski.*

Warszawa, dn. 11.VII.1927 r.
L. PO. 1293/I.II.

Warszawa, dnia 20 czerwca 1927 r.

MINISTERSTWO
PRACY i OPIEKI SPOŁECZNEJ

**Do Panów Wojewodów.**

**OKÓLNIK Nr. 534.**

Ministerstwo Spraw Wojskowych zwraca uwagę na brak dostatecznej opieki nad rodzinami szeregowych służby czynnej którzy powołani do spełniania powinności wojskowej pozostawiają często swe rodziny ich własnemu losowi bez żadnych środków do życia.

Z tego względu władze wojskowe zasypywane są podaniami, składanemi przez rodziny szeregowych o przedterminowe zwolnienie ich ze służby w celu uchronienia rodziny przed skrajną nędzą, a dołączane do podań dokumenty istotnie stwierdzają rozpaczliwy stan takich rodzin i niezwykle nikłą pomoc, okazywaną im przez gminy.

Ustawa o powszechnym obowiązku służby wojskowej nie przewiduje żadnych ulg dla mężów i ojców rodzin ani też nie daje prawa do żadnych świadczeń ze Skarbu Państwa na rzecz pozostałej rodziny szeregowych w czasie trwania ich służby wojskowej.

Natomiast ustawa z dnia 16 sierpnia 1923 r. o opiece społecznej (Dz. Ust. R. P. Nr. 92 poz. 726), a o ile idzie o województwa zachodnie (poznańskie, pomorskie i część górnośląską woj. śląskiego) ustawa niemiecka z dnia 6 czerwca 1870 r. w brzmieniu ustawy z dnia 30 maja 1908 roku obowiązuje do opieki społecznej gminy, względnie związki ubogich. W myśl powołanych ustaw opieka społeczna udzielona ma być osobom opieki tej potrzebującym. Do osób takich należą również rodziny szeregowych ze służby czynnej pozbawione pomocy materjalnej ze strony ich żywicieli.

Panowie Wojewodowie zechcą zatem dopilnować, aby gminy względnie związki ubogich wykonywały ten obowiązek i to w wydatniejszej mierze, tembardziej, że tu chodzi o pozostałe chwilowo bez środków do życia rodziny żołnierzy, którzy oderwani zostali od swych rodzin dla odbycia ogólno-państwowej powinności wojskowej.

Zechcą też Panowie Wojewodowie wydać zarządzenie, ażeby obowiązek opieki społecznej nad rodzinami szeregowych służby czynnej był rzeczywiście wykonywany i kontrolowany przez władze nadzorcze.

Zaznacza się, że w myśl powołanych ustaw opiekę nad rodzinami szeregowych winna sprawować gmina pobytu danej rodziny, względnie miejscowy związek ubogich, z zastrzeżeniem prawa zwrotu wynikłych stąd wydatków od gminy względnie od miejscowego związku ubogich, obowiązanych do opieki trwałej.

Minister
w. z. (—) *T. Szubartowicz.*

---

**212.**

**Okólnik Wojewody Warszawskiego w sprawie instrukcji wykonawczej do Rozp. Prezydenta Rzecz pospolitej o prawie przemysłowem.**

**Do Panów Starostów Województwa Warszawskiego.**

Załączam do wiadomości i ścisłego stosowania się Instrukcję Wykonawczą do Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o prawie przemysłowem z dnia 7 czerwca 1927 roku (Dz. Ust. Nr. 53, poz. 468), nadesłaną mi przez Ministerstwo Przemysłu i Handlu reskryptem z dnia 17 grudnia 1927 roku L. PA 3598 oraz wyjaśnienia Ministerstwa Skarbu w sprawie opłat stemplowych od podań i świadectw, przewidzianych w wyżej wym. Rozporządzeniu.

Za Wojewodę:
(—) *Inż. H. Kłodecki.*

Warszawa, dn. 23.XII.1927 r.
L. PH. 3224/2.

---

**I N S T R U K C J A**

**dla władz przemysłowych I i II instancji do rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 roku o prawie przemysłowem.**

UWAGI OGÓLNE.

1.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej o prawie przemysłowem będzie nazywane w niniejszej instrukcji „ustawą przemysłową" bez innego, dalszego określenia; artykuły powołane w niniejszej instrukcji bez dalszego określenia należy rozumieć jako artykuły powyżej zaznaczonego rozporządzenia.

2.

Ustawa przemysłowa nie obejmuje postanowień, regulujących stosunki pracy w przemyśle, stąd obowiązujące dotychczas w tej mierze przepisy austrjackiej oraz niemieckiej ustawy przemysłowej, zarówno materjalne, jak i formalne (co do władz i postępowania) nie tracą swej mocy z chwilą wejścia w życie ustawy przemysłowej, lecz dopiero w miarę wchodzenia w życie polskich ustaw względnie rozporządzeń, regulujących stosunki pracy w przemyśle i handlu.

3.

Zatrudnienia lub przedsiębiorstwa wyłączone artykułem 2 z pod postanowień ustawy przemysłowej są już w przeważnej części uregulowane w innych specjalnych ustawach i rozporządzeniach, w odniesieniu zaś do dotychczas nieuregulowanych, pozostają w mocy aż do odnośnego uregulowania dotychczasowe, tyczące się wyłączonych z pod ustawy przemysłowej zatrudnień lub przedsiębiorstw, dzielnicowe przepisy ustawodawstwa przemysłowego.

Według powyższego pozostają w mocy: w b. zaborze austrjackim n. p. przepisy o prywatnych detektywach (rozp. min. z dn. 19 kwietnia 1904 r. Dz. u.p. Nr. 41), o agencjach publicznych (dekret kancelarji nadwornej z dn. 16 kwietnia 1833 r. L. 8782), o detalicznej sprzedaży trucizn, w b. zaborze pruskim n. p. przepisy niemieckiej ustawy przemysłowej, dotyczące przedsiębiorstw teatralnych i widowisk (§§ 32, 33a, 33b), biur, próśb i podań (§ 35) i inne.

4.

Do samodzielnego prowadzenia przemysłu wogóle, wymagana jest pełnoletność (21 lat), względnie upełnoletnienie oraz zdolność do rozporządzania własnym majątkiem (własnowolność).

Wyjątek dotyczący małoletnich, o którym mowa w art. 5 ust. 1, zdanie 2, odnosi się do wypadku przewidzianego w § 112 niemieckiej ustawy cywilnej; mianowicie w myśl tego paragrafu, małoletni może otrzymać od opiekuna za zgodą sądu

nadopiekuńczego zezwolenie na samodzielne prowadzenie przemysłu i wówczas staje się własnowolnym w odnośnym zakresie.

Ograniczenie zdolności do prowadzenia przemysłu, z uwagi na osobę petenta, może mieć ponadto miejsce odnośnie do:

a) cudzoziemca, który winien udowodnić wzajemność przez powołanie w podaniu odnośnej umowy międzynarodowej, lub w braku takiej umowy dołączyć (z reguły) do podania dokument, określony w § 2 ust. 2 rozp. wykon. Ministra Przemysłu i Handlu z 7 grudnia 1927 r. (Dz. Urz. № 111, poz. 942).

b) wojskowych i cywilnych funkcjonarjuszów państwowych, których dopuszczenie do prowadzenia przemysłu, ocenia się według przepisów, normujących stosunki służbowe tych osób.

5.

Władza przemysłowa powinna potwierdzić bezzwłocznie odbiór zgłoszenia o rozpoczęciu przemysłu (art. 7); już po wydaniu tego potwierdzenia władza bada, czy zgłaszający posiada warunki samoistnego prowadzenia przemysłu (zobacz. punkt 4). Jeżeli rozpoczynający przemysł zgłasza go jako przemysł wolny, a zdaniem władzy zgłoszony przemysł jest rzemiosłem, którego prowadzenie wymaga według art. 144 zawodowego uzdolnienia, władza wydając mu potwierdzenie zgłoszenia, wzywa go bezzwłocznie do przedłożenia w określonym terminie odnośnego dowodu uzdolnienia i dopiero po złożeniu tego dowodu, wydaje kartę rzemieślniczą, uwidaczniając to w odnośnym rejestrze.

6.

Osoba mająca zamiar zgłosić rozpoczęcie wykonywania przemysłu w zakładzie przemysłowym, wymagającym w myśl art. 14 zatwierdzenia projektu urządzenia, powinna uprzednio wystąpić do właściwej władzy przemysłowej z wnioskiem o zatwierdzenie projektu urządzenia tego zakładu.

## I. ZAKŁADY PRZEMYSŁOWE.

(Dział II lit. B art. 13 — 30 ustawy przemysłowej)

1.

Zakładów przemysłowych, wymienionych wyczerpująco w art. 16 oraz tych, które mają używać specjalnych palenisk lub napędu mechanicznego albo, które z powodu swego położenia lub produkcji mogą zagrażać w znacznej mierze bezpieczeństwu publicznemu (art. 14 ust. 1) nie wolno urządzać przed uzyskaniem od właściwej władzy przemysłowej zatwierdzenia projektu urządzenia zakładu

W razie wątpliwości, czy zakład przemysłowy, nieobjęty wykazem z art. 16 wymaga uprzedniego zatwierdzenia projektu urządzenia, rozstrzyga właściwa władza przemysłowa I instancji.

2.

Zatwierdzenie projektu urządzenia zakładu przemysłowego jest aktem prawnym zupełnie niezależnym od faktu posiadania osobistego uprawnienia do prowadzenia przemysłu w zatwierdzonym zakładzie. Wynika stąd, że osoba posiadająca taki zakład, o ile zamierza w nim prowadzić przemysł (osobiście lub przez zastępcę), obowiązaną jest uczynić zadość wszystkim przepisom, dotyczącym nabycia odnośnego uprawnienia.

Jeżeli rzemieślnik odniesie się o zatwierdzenie projektu zakładu przemysłowego (warsztatu), władza przemysłowa, niezależnie od przeprowadzenia sprawy dopuszczalności tego zakładu, powinna poinformować petenta, że rozpoczęcie w tym warsztacie rzemiosła wymaga uzyskania karty rzemieślniczej.

Zatwierdzenie projektu urządzenia zakładu przemysłowego, mając charakter pozwolenia realnego, nie traci swej ważności na skutek zmian w prawie własności danego przedsiębiorstwa.

3.

Postępowanie przy zatwierdzaniu projektu urządzenia zakładu przemysłowego zależy od rodzaju tego zakładu. I tak do zakładów przemysłowych, wymienionych w art. 16 ma zastosowanie tryb postępowania, określony w art. 17 do 26 włącznie, przyczem do tych zakładów w wypadkach przewidzianych w art. 27 można zastosować postępowanie uproszczone, określone tym artykułem.

Do innych zakładów przemysłowych, aniżeli wyliczonych w art. 16, a podlegających zatwierdzeniu na zasadzie art. 14 stosuje się postępowanie z art. 28.

4.

Jeżeli chodzi o wymagający zatwierdzenia zakład drobny, w szczególności rzemieślniczy — przedsiębiorca powinien dołączyć do podania krótki opis lokalu i urządzeń (według wzoru ustalonego w załączniku Nr. 1) tudzież w zależności od rodzaju projektowanego zakładu — szkic sytuacyjny z rzutem poziomym zakładu; z uwagi na postanowienie § 12 ustęp 2 rozporządzenia wykonawczego zaznacza się, że zakłady fabryczne wymagają przeważnie załączników, odpowiadających wymaganiom § 5 rozporządzenia wykonawczego Ministra Przemysłu i Handlu z 7 grudnia 1927 r. (Dz. U. № 111, poz. 942).

Do podania o zatwierdzenie projektu urządzenia zakładu, podlegającego kompetencji władzy przemysłowej II-ej instancji (art. 16), winien przedsiębiorca dołączyć opis fabrykacji i plany, przewidziane w § 5 rozporządzenia wykonawczego.

5.

Jeżeli petent wniósł podanie o zatwierdzenie zakładu przemysłowego, wymagającego decyzji władzy przemysłowej wojewódzkiej, nie bezpośrednio lecz za pośrednictwem władzy przemysłowej I-ej instancji, władza ta, przesyłając projekt władzy właściwej, wskazuje równocześnie te okoliczności lokalnego charakteru, które mogą mieć znaczenie

dla powzięcia decyzji ze względu na przepis art. 27.

6.

Jeżeli urządzenie zakładu przemysłowego projektowane jest w budynku nowym lub w budynku istniejącym, który ma ulec zasadniczym przeróbkom, wówczas przedsiębiorca winien przedłożyć plany i szkice sytuacyjne, odpowiadające przepisom budowlanym i poświadczone za zgodność przez władzę budowlaną, przyczem tak plany te i szkice jak opisy fabrykacji i obliczenia należy z reguły dołączyć:

1. w 2 egzemplarzach, o ile wykonanie robót budowlanych wymaga, w myśl odnośnych przepisów budowlanych osobnego pozwolenia władzy budowlanej (konsensu budowlanego według ustaw budowlanych, obowiązujących na obszarze b. zaboru austrjackiego),
2. w 3 egzemplarzach, o ile w myśl odnośnych przepisów budowlanych, pozwolenie budowlane jest objęte zatwierdzeniem urządzenia zakładu, według planów zatwierdzonych przez władzę budowlaną.

7.

Do podania o zatwierdzenie projektu urządzenia zakładu przemysłowego, poruszanego siłą wodną winien przedsiębiorca dołączyć ponadto plany, projekty i obliczenia, dotyczące instalacji wodnej, wymagane przez ustawę wodną.

8.

W odniesieniu do zakładów, nieobjętych art. 16, władza przemysłowa I-ej instancji zbada przedstawiony przez przedsiębiorcę projekt urządzenia zakładu ze stanowiska obowiązujących przepisów (sanitarnych, budowlanych, ogniowych, bezpieczeństwa pracy i t. d.), zasięgając przytem opinji organów odnośnych władz, lub w razie potrzeby, sprawdza w najkrótszej drodze lokal zakładu (w istniejącym budynku) przez organ tej władzy, której opinja ze względu na rodzaj zakładu jest najbardziej miarodajną.

W orzeczeniu zatwierdzającem należy umieścić ograniczenia i warunki, jakim winno odpowiadać urządzenie zakładu ze stanowiska zaznaczonych wyżej przepisów.

W szczególności podlegają tym przepisom:

1. wytwórnie środków spożywczych: jak piekarnie, masarnie, olejarnie, wytwórnie cukrów i czekolady, młyny i t. p. oraz zakłady, uciążliwe ze względu na wyziewy i odpływy jak: pralnie chemiczne, mydlarnie, świeczkarnie, cegielnie i t. p.;
2. zakłady niebezpieczne pod względem ogniowym jak: kuźnie i zakłady przerabiające łatwopalne materjały (drzewo, papier, słomę, bawełnę, konopie, len) szczególnie przy użyciu pieców (suszarnie), a zwłaszcza przy użyciu łatwopalnych, podgrzewanych płynów (spirytusu, benzyny, terpentyny, pokostu, lakierów i t .p.);
3. zakłady, działające przy pomocy silników parowych, spalinowych i elektrycznych o mocy nieprzekraczającej 10 koni mechanicznych, przyczem nie należy uważać za podlegające zatwierdzeniu zakładów, działających przy pomocy silników elektrycznych bez pędni o mocy silnika lub łącznej mocy silników do 3 koni mechanicznych.

9.

Postępowanie w sprawie zatwierdzenia projektu urządzenia zakładów przemysłowych, objętych art. 16, rozpoczyna władza przemysłowa II-ej instancji od bezzwłocznego zbadania podania i załączników, a o ile zachodzą co do nich braki, wzywa stronę w ciągu 7 dni po otrzymaniu podania do ich usunięcia.

Jeżeli projekt (plany i opisy) odpowiada przepisom — władza obiera właściwą formę postępowania w sprawie zatwierdzenia projektu w zależności od rodzaju, położenia i skali zakładu.

W większości wypadków zawiadomi władza właściwy dla miejsca zakładu urząd gminny (miejski) o zamierzonem urządzeniu zakładu przemysłowego, celem zebrania sprzeciwów zgłaszanych przez strony zainteresowane i przedstawienia władzy swojej opinji w ciągu 10 dni.

Jeżeli zakład ma być urządzony na terenach, należących do dwóch lub więcej gmin, natenczas wszystkie odnośne urzędy gminne (miejskie) należy zawiadomić, jako właściwe dla miejsca danego zakładu przemysłowego.

Zawiadomienie winno zawierać:

1) nazwisko, imię i zawód przedsiębiorcy, przedmiot przedsiębiorstwa oraz miejsce jego położenia,

2) wskazanie miejsca, gdzie są złożone do przejrzenia podanie, opisy, plany i rysunki,

3) wezwanie do zgłoszenia zarzutów przeciw urządzeniu zakładu i ewentualnie,

4) wyznaczenie terminu rozprawy komisyjnej na miejscu, o ile jej przeprowadzenie uzna władza za konieczne, celem zbadania dopuszczalności zakładu, bez względu na to, czy zarzuty zostaną zgłoszone lub nie.

Do powyższego zawiadomienia władza może dołączyć oprócz planu sytuacyjnego i opisu, udzielanych gminie według § 6 ust. I rozp. wykon. 1 egzemplarz projektu (plany, opisy) zamierzonego zakładu, celem przejrzenia przez urząd gminny z zastrzeżeniem zwrotu.

Władza przemysłowa może polecić urzędowi gminnemu (miejskiemu), aby po otrzymaniu zawiadomienia podał bezzwłocznie sposobem w gminie przyjętym treść zawiadomienia do powszechnej wiadomości, komunikując równocześnie o miejscu wyłożenia projektu i wskazując na ustawowy termin do wnoszenia sprzeciwów (patrz § 6 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego). Władza może również polecić urzędowi gminnemu (miejskiemu), aby o treści zawiadomienia poinformował każdą z zainteresowanych stron oddzielnie. Należy zaś to

uczynić, jeśli została zarządzona rozprawa komisyjna na miejscu. Indywidualne zawiadomienie stron zainteresowanych wskazanem będzie zwłaszcza w tych wypadkach, gdy chodzić będzie o zakład szczególnego znaczenia z uwagi na jego rodzaj, położenie i skalę. W takich wypadkach może władza o zamierzonem urządzeniu tego rodzaju zakładu przemysłowego zamieścić także ogłoszenie w wydawanym przez siebie dzienniku urzędowym.

Równocześnie z zawiadomieniem właściwego urzędu gminnego rozpoczyna władza z reguły przepisane w ustępie 2 art. 18 badanie z urzędu, zawiadamiając o zamierzonem urządzeniu zakładu przemysłowego władze zainteresowane, w szczególności zaś władzę budowlaną, przesyłając jej zarazem plany dla uzyskania poświadczenia za zgodność, o ile plany te złożone zostały bez takiego zaświadczenia, lub dla ewentualnego zatwierdzenia planów, jeśli tego wymagają obowiązujące przepisy budowlane.

Jeżeli zgłoszone zarzuty albo wielkość, rodzaj i położenie zakładu nie wymagają przeprowadzenia rozprawy komisyjnej na miejscu, wówczas władza przemysłowa wydaje decyzję na podstawie wyniku przeprowadzonego zbadania dopuszczalności i urządzenia projektowanego zakładu ze stanowiska przepisów budowlanych, wodnych, sanitarnych, weterynaryjnych i bezpieczeństwa pracy, po wzięciu pod uwagę opinji zaintere sowanych władz.

10.

Jeżeli strony zainteresowane wniosły zarzuty— władza przemysłowa zarządza albo ustną rozprawę z udziałem zainteresowanych władz i stron (art. 19 ust. 2) w lokalu urzędowym władzy przemysłowej, albo też może zarządzić komisyjną rozprawę na miejscu (art. 21 ust. 1), jeżeli wniesione zarzuty władz i stron tego wymagają.

O terminie i miejscu rozprawy komisyjnej na miejscu należy zawiadomić zainteresowane władze (zobacz § 8 ust. 1 wyżej wspomnianego rozporządzenia wykonawczego).

W rozprawie tej powinien zawsze wziąć udział delegat władzy przemysłowej 1-ej instancji, którym w miarę potrzeby może być architekt względnie lekarz powiatowy lub miejski, i delegat właściwego urzędu gminnego. Do udziału w rozprawie należy wzywać w każdym wypadku przedsiębiorcę i właściwego inspektora pracy, przy badaniu dopuszczalności wytwórni prochu strzelniczego i wszelkich środków i materjałów zapalających, wybuchowych i rozsadzających należy wzywać do rozprawy komisyjnej na miejscu—władzę wojskową, a przy badaniu dopuszczalności zakładów projektowanych w ogniowym rejonie kolejowym—władzę kolejową. Pozatem do udziału w rozprawie należy także dopuścić sąsiadów, celem dania im możności poparcia zarzutów, wniesionych za pośrednictwem urzędu gminnego lub bezpośrednio do władzy przemysłowej oraz świadków i rzeczoznawców, wskazanych przez zainteresowane strony.

Rozprawę komisyjną na miejscu rozpoczyna przewodniczący, którym winien być delegat władzy przemysłowej II instancji, zwróceniem uwagi biorących udział w rozprawie na przepis art. 21 ust. 3 (o ile przedsiębiorca uczynił zastrzeżenie w myśl art. 17 ust. 2) i poleceniem wciągnięcia odnośnego zastrzeżenia do protokułu. Następnie w krótkim referacie omawia przewodniczący projektowany zakład, w szczególności jego rodzaj i położenie (na wsi, mieście), odległości od budynków mieszkalnych lub publicznych. Z kolei członkowie komisji po zbadaniu warunków na miejscu określają dopuszczalność projektowanego zakładu ze względu na jego położenie, charakter i położenie dzielnicy, położenie budynków zakładu, ich odległości od sąsiednich budynków mieszkalnych, publicznych, drewnianych, niebezpiecznych pod względem pożarowym a następnie określają warunki, jakim winny odpowiadać urządzenia techniczne zakładu, w szczególności: wentylacja naturalna, wzmocniona lub mechaniczna, urządzenie i rodzaj ścieków do oczyszczania i odprowadzania oczyszczonych odpływów (do rzeki, kanału ściekowego lub na nieużytki poza obręb miasta) oraz urządzenia do usuwania szkodliwych wyziewów i gazów, powstających przy fabrykacji.

Z rozprawy komisyjnej spisuje się protokuł według § 8 ust. 2 wspomnianego rozporządzenia wykonawczego.

Protokuł należy zamknąć podaniem dnia i godziny zakończenia czynności komisji i podpisami jej członków.

UWAGA: co do przewodniczenia na rozprawie komisyjnej w województwach małopolskich oraz na Spiszu i Orawie zobacz §§ 4 i 8 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego.

11.

Władza przemysłowa, zatwierdzająca projekt urządzenia zakładu przemysłowego winna w decyzji szczegółowo wymienić i określić warunki, pod jakimi zezwala się na urządzenie i uruchomienie zakładu. Sformułowanie ,warunków w sposób ogólny, a więc np. że przedsiębiorca przemysłowy obowiązany jest urządzić zakład w ten sposób, by sąsiedzi nie byli narażeni na specjalne uciążliwości, jest niedopuszczalne.

Warunki te mogą odnosić się do:

1) placu, otoczenia (np. brudne lub szkodliwe pomieszczenia w sąsiednich lub przylegających do zakładu budynkach),

2) budynków, w których ma być urządzony zakład (ścian ogniowych, stropów, podłóg, schodów, drzwi i światła),

3) urządzeń mechanicznych (napędu, obrabiarek),

4) wentylacji, przeznaczonej do usuwania szkodliwych gazów z pomieszczeń roboczych,

5) ścieków, przeznaczonych do czyszczenia i usuwania oczyszczonych odpływów,

6) urządzeń, zaprowadzonych do usuwania szkodliwych wyziewów i gazów, celem zabezpieczenia powietrza od zanieczyszczenia.

W decyzji ustala władza przemysłowa pretensje natury prywatno-prawnej, ugodowo niezałatwione, i odsyła je na zwyczajną drogę sadową.

W decyzji należy powołać jej podstawę prawną, w razie zaś odmowy zatwierdzenia projektu podać ponadto szczegółowo powody nieuwzględnienia odnośnej prośby.

W decyzji należy pozatem ustalić udział stron w pokryciu kosztów.

Władza przemysłowa, zatwierdzająca projekt może w decyzji zastrzec sobie prawo przepisania dodatkowych warunków co do urządzenia zakładu na wypadek, jeśli po uruchomieniu zatwierdzonego zakładu okażą się w nim braki i szkodliwości wymagające usunięcia ze względu na bezpieczeństwo publiczne, w szczególności ze względu na bezpieczeństwo i spokój dla otoczenia (sąsiadów).

W decyzji tak zatwierdzającej jak i odmawiającej zatwierdzenia projektu urządzenia zakładu przemysłowego, należy zamieścić pouczenia o przysługującym środku prawnym.

12.

Równocześnie z rozpisaniem rozprawy winna władza przemysłowa wezwać zarówno przedsiębiorcę, jak i osoby, które podnoszą zarzuty i mogą być z tego powodu późniejszą decyzją pociągnięte do pokrycia części kosztów (§ 9 rozp. wykon.), do zdeponowania w Kasie Skarbowej pewnej określonej sumy pieniężnej na pokrycie kosztów, przewidywanych w związku z mającą się odbyć rozprawą.

Koszty udziału w rozprawie komisyjnej urzędników państwowych oblicza się według przepisów, normujących należytości za podróże służbowe, delegacje i t. d. funkcjonarjuszów państwowych.

Koszty spowodowane bytnością delegata władzy przemysłowej na miejscu, w celu sprawdzenia urządzenia zakładu, stosownie do postanowienia art. 24 ust. 2 ponosi Skarb Państwa.

Koszty świadków i rzeczoznawców, wskazanych przez stronę (art. 21 ust. 1) ponosi sama strona.

13.

Ustawa przemysłowa nie przewiduje osobnego pozwolenia na uruchomienie zakładu przemysłowego. Przemysłowiec zatem, uzyskawszy zatwierdzenie projektu, może uruchomić zaraz zakład przemysłowy, o ile urządził go zgodnie z zatwierdzonym projektem, winien on jednak bez zwłoki zawiadomić o tem uruchomieniu właściwą władzę przemysłową, która może w odpowiednim czasie stwierdzić przez swego delegata, czy uruchomiony zakład odpowiada w zupełności warunkom, przepisanym w decyzji, zatwierdzającej projekt urządzenia.

14.

Według postanowienia art. 25 przedsiębiorca nie jest obowiązany donieść władzy przemysłowej o takich zmianach w zatwierdzonym zakładzie, które wskutek swej istoty nie sprzeciwiają się żadnym postanowieniom ustawowym i nie mogą wywołać zastrzeżeń z art. 14 co do zagrażania bezpieczeństwu publicznemu i t. d.

15.

W wypadkach, przewidzianych w art. 15 ust. 1, władza powinna, o ile możności, równocześnie z zarządzonem na podstawie ustawy przemysłowej dochodzeniem w sprawie zatwierdzenia projektu urządzenia zakładu przemysłowego, uskutecznić wszelkie wynikające z przepisów budowlanych względnie wodnych czynności w tym celu, aby w jednem i tem samem postępowaniu omówiona została dopuszczalność odnośnego zakładu z punktu widzenia wszystkich, wchodzących w grę przepisów tak, iżby jedna decyzja władzy w terminie przewidzianym w ustawie przemysłowej, mogła załatwić równocześnie zatwierdzenie projektu urządzenia zakładu przemysłowego jak i udzielenie odnośnych pozwoleń.

Jeżeli jednak sprawa pozwolenia wodno-prawnego nie da się załatwić równocześnie z zatwierdzeniem projektu urządzenia zakładu przemysłowego ze względu na to, że termin dla dochodzeń przewidzianych przez przepisy wodne ma według tych przepisów trwać dłużej, niż przewiduje to ustawa przemysłowa dla zatwierdzenia projektu urządzenia zakładu przemysłowego, natenczas władza przemysłowa, bądź wstrzyma się z wydaniem przedsiębiorcy decyzji co do zatwierdzenia zakładu przemysłowego aż do ukończenia dochodzeń wodnych, bądź wyda przedsiębiorcy na jego żądanie osobno decyzję przemysłową, zastrzegając w niej analogicznie do postanowienia art. 15 ust. 2, że urządzenie odnośnego zakładu przemysłowego uzależnia się od poprzedniego uzyskania przepisanego pozwolenia wodnoprawnego.

Jeżeli urządzenie zakładu przemysłowego wymagać będzie ustawienia kotłów parowych — władza przemysłowa w decyzji zatwierdzającej projekt, winna uczynić zastrzeżenie co do uzyskania przez przedsiębiorcę przepisanego w ustawie o kotłach parowych, pozwolenia na ustawienie kotłów.

## UDZIAŁ INSPEKCJI PRACY.

16.

Przed decyzjami władzy przemysłowej, dotyczącemi zatwierdzania projektu urządzenia i zmiany urządzenia zakładu przemysłowego należy zasięgać opinji właściwego inspektora pracy, z tym jednak wyjątkiem, że w przypadkach, w których ma miejsce postępowanie uproszczone w myśl art. 27 i 28 ustawy przemysłowej, władza przemysłowa może nie zasięgać tej opinji, o ile chodzi o zakłady zatrudniające nie wyżej 5 robotników.

W przypadkach, kiedy przedsiębiorca przekłada plany i opisy władza przemysłowa I instancji przesyła ich kopię (jeden ich egzemplarz) — obwodowemu inspektorowi pracy, a władza przemysłowa wojewódzka — okręgowemu inspektorowi pracy.

W razie zatwierdzenia projektu urządzenia zakładu przemysłowego zatrudniającego poniżej 25 robotników władze przemysłowe przesyłają plany właściwym inspektorom pracy do opinji i zwrotu, jeżeli zaś przesłanie planów jest niemożliwe z wyjątkowo ważnych powodów a inspektor pracy ma siedzibę urzędową w miejscu siedziby władzy przemysłowej, to władza przemysłowa powinna umożliwić inspektorowi pracy wgląd w znajdujące się u niej plany i opisy.

Do komisyjnej rozprawy na miejscu należy wzywać inspektora pracy w każdym wypadku, a to o ile rozprawę tę przeprowadza władza przemysłowa wojewódzka — okręgowego, o ile zaś władza przemysłowa I instancji — obwodowego inspektora pracy.

17.

Jeżeli decyzja władzy przemysłowej I instancji, odnosząca się do zatwierdzenia projektu urządzenia zakładu przemysłowego nie uwzględnia zarzutów względnie warunków co do urządzenia, zgłoszonych przez właściwego obwodowego inspektora pracy, inspektorowi temu przysługuje prawo do wniesienia przed prawomocnością odnośnej decyzji — przedstawienia (zażalenia) do władzy przemysłowej wojewódzkiej, która decyduje ostatecznie po wysłuchaniu opinji właściwego okręgowego inspektora pracy. Jeżeli chodzi o przedstawienie (zażalenie) okręgowego inspektora pracy w odniesieniu do decyzji, wydanej w pierwszej instancji przez wojewódzką władzę przemysłową, decyduje Minister Przemysłu i Handlu, po zasięgnięciu opinji Ministra Pracy i Opieki Społecznej.

## II. PRZEMYSŁ KONCESJONOWANY.
(Dział II, lit. A. art. 8—12 Ustawy Przemysłowej).

1.

Władzą powołaną do przyjmowania podań o udzielenie koncesji na prowadzenie przemysłu koncesjowanego jest władza przemysłowa I-ej instancji, właściwa dla miejsca siedziby przemysłu nawet w tym wypadku, gdy nadanie koncesji należy w myśl art. 132 ust. 2 L. 3 do władzy przemysłowej II istancji.

2.

Podanie wnosi strona pisemnie lub ustnie (protokularnie).

Władza przemysłowa II-ej istancji może ustalić w myśl § 33 rozp. wykon. specjalne wzory także dla podań o koncesje.

3.

Władza przemysłowa I-ej instancji winna baczyć, aby podanie (względnie protokół, zastępujący podanie) było należycie ostemplowane, stosownie do postanowień ustawy z dn. 1 lipca 1926 r. o opłatach stemplowych (Dz. U. Nr. 98, poz. 570).

W podaniu (względnie w protokóle) winny być wymienione następujące dane:

1) imię, nazwisko, wiek, przynależność państwowa i miejsce zamieszkania ubiegającego się o koncesję,

2) dokładne określenie przedmiotu zamierzonego przedsiębiorstwa,

3) miejsce prowadzenia przemysłu (siedziba, lokal) i ewentualnie,

4) firma przedsiębiorstwa.

Jeżeli chodzi o koncesję na prowadzenie przemysłów, wymienionych w art. 8 pod l. 1, 2, 3, 4 i 8 strona powinna dołączyć do podania dowód umiejętności zawodowej, określony w rozporządzeniu Ministra Przemysłu i Handlu z d. 9 grudnia 1927 r. (Dz. U. Nr. 111, poz. 943).

Jeżeli przemysł ma być prowadzony przez zastępcę, podanie winno zawierać dane, tyczące się jego osoby, obok danych odnoszących się do osoby koncesjonarjusza.

Osoby prawne obok szczegółów, określonych pod 1, 2, 3 i 4 powinny wymienić w podaniu dane tyczące się osoby ustanowionego przez nich zastępcy, w szczególności zaś — jeżeli chodzi o przemysł wymagający dowodu umiejętności zawodowej—dołączyć świadectwa, stwierdzające posiadanie przez zastępcę tej umiejętności.

5.

Poprzednie sądowe ukaranie petenta nie stanowi samo przez się podstawy do odmowy koncesji, jednakże fakt (fakty) takiego ukarania może mieć znaczenie o tyle, o ile wpływa na ocenę interesu publicznego lub bezpieczeństwa Państwa, ze względu na które władza może odmówić koncesji w myśl art. 10.

6.

Petent, ubiegający się o koncesję na przedsiębiorstwo, wymagające przedłożenia dowodu umiejętności zawodowej, o ile nie może co do tego dowodu uczynić zadość postanowieniom rozporządzenia Min. z dn. 9 grudnia 1927 r. (Dz. U. Nr. 111 poz. 943) może w wypadkach, określonych w art. 9 ust. 3, uzyskać t. zw. dyspenzę od przedłożenia odnośnego dowodu.

Podania o taką dyspenzę przyjmuje władza przemysłowa I instancji i do niej również, zanim przedłoży sprawę wyższej władzy do decyzji, należy przeprowadzenie dochodzenia w tym kierunku, czy i jakie w danym wypadku zachodzą okoliczności, zasługujące na szczególne uwzględnienie, oraz jaki i w jaki sposób nabyty zasób wiadomości, konieczny do prowadzenia zamierzonego przemysłu, posiada petent.

Ta ostatnia okoliczność może być stwierdzona np. za pomocą przedłożenia przez petenta wiarogodnych choć nie formalnych, świadectw lub protokólarnego przesłuchania świadków, mogących stwierdzić, gdzie i jak długo petent kształcił się względnie pracował w danym zawodzie i t. p.

7.

Siedziba przedsiębiorstwa może mieć niejednokrotnie decydujące znaczenie przy rozpatrywaniu podania o udzielenie koncesji, ze względu na przepis art. 10. I tak np. wzgląd na bezpieczeństwo Państwa może uzasadnić odmowę koncesji na wyrób broni i amunicji lub materjałów wybuchowych, jeśli siedziba danego przedsiębiorstwa miałaby znajdować się blizko granic państwa, choćby zresztą projekt urządzenia zakładu przemysłowego odpowiadał przepisom.

8.

Obowiązkiem władzy przemysłowej I instancji jest, przed udzieleniem koncesji i względnie przed przedłożeniem aktów wojewódzkiej władzy prze-

mysłowej przeprowadzić w jaknajkrótszy sposób dochodzenia, czy co do lokalu przemysłowego nie zachodzą jakie przeszkody ze względów sanitarnych, bezpieczeństwa publicznego, budowlanych, ogniowych itp.

9.

Jeśli zakład, podlegający koncesjonowaniu z istoty swej wymaga zatwierdzenia projektu urządzenia (art. 8 l. 3, 4, 5 i 13) lub jeżeli władza przemysłowa uzna, że przedsiębiorstwo z uwagi na położenie lokalu albo sposób wykonywania przemysłu należy do kategorji zakładów, objętych art. 14 lub 16, wówczas zależnie od rodzaju zamierzonego przemysłu i od warunków miejscowych, władza przemysłowa albo wyda stronie koncesję z zastrzeżeniem, że rozpocząć wykonywanie przemysłu będzie mogła dopiero po uzyskaniu zatwierdzenia projektu urządzenia zakładu, przyczem koncesja taka nadaje ubiegającemu się tylko prawo prowadzenia przemysłu w zasadzie nie przesądzając w niczem wyniku postępowania z art. 17—26,—lub udzielenie koncesji uzależni od uzyskania przez stronę przepisanego zatwierdzenia projektu urządzenia odnośnego zakładu przemysłowego.

10.

Podkreśla się, że uzyskanie zatwierdzenia projektu urządzenia zakładu przemysłowego jest aktem prawnym, zupełnie niezależnym od faktu posiadania koncesji na prowadzenie przemysłu w zatwierdzonym zakładzie. Ubiegający się przeto o koncesję winien uczynić zadość przepisom, dotyczącym jej uzyskania, choćby już poprzedni posiadacz przedsiębiorstwa uzyskał zatwierdzenie projektu urządzenia zakładu, w którym ma być wykonywany przemysł koncesjonowany.

11.

W koncesji można zastrzec warunki jej udzielenia; można w niej np. przepisać (o ile przedsiębiorstwo nie wymaga zatwierdzenia projektu urządzenia zakładu) potrzebne w odnośnym zakładzie urządzenia i uzupełnienia z podaniem terminu wykonania ich przez przedsiębiorcę, nakazać, jeśli chodzi o koncesję na przemysł kominiarski, stosowanie się do ustalonej taryfy maksymalnej itd. Natomiast nie można ograniczać ważności koncesji co do czasu, warunek taki bowiem byłby niezgodny z rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej o prawie przemysłowem.

12.

Wojewódzka władza przemysłowa, powziąwszy decyzję w sprawie koncesji co do przemysłów, wymienionych w art. 8 pod l. 3, 4, 5, 7, 8, 9 i 11 przesyła tę decyzję władzy przemysłowej I instancji, której rzeczą już będzie zakomunikowanie petentowi treści decyzji oraz w wypadku uwzględnienia podania — sporządzenie i wręczenie petentowi formalnego dokumentu koncesyjnego.

W decyzji należy powołać przepis, na którego zasadzie ją wydano, nawet w wypadkach, w których decyzja władzy odpowiada w zupełności życzeniu strony, w razie zaś odmownej decyzji przytoczyć ponadto powody nieuwzględnienia podania o udzielenie koncesji (art. 137).

Z postanowienia art. 135 ust. 5 wynika, że jednym i tym samym aktem może być objęta decyzja tak w sprawie udzielenia koncesji, jak i co do przyjęcia do wiadomości prowadzenia danego przemysłu przez zastępcę (art. 38).

13.

Dokument koncesyjny podlega opłacie stemplowej, stosownie do postanowień ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o opłatach stemplowych (Dz. U. Nr. 98, poz. 570), względnie rozporządzenia wykonawczego do niej z dnia 20 listopada 1926 r. (Dz. U. Nr. 123, poz. 713).

14.

Wydanie pozwolenia na zmianę lokalu przedsiębiorstwa koncesjonowanego rodzaju wymienionego w art. 8 pod l. 3, 4, 5, 7, 8, 9, i 11 należy do władzy przemysłowej wojewódzkiej.

Odnośne podanie wnosi się za pośrednictwem władzy przemysłowej I instancji.

15.

Z uwagi na interes publiczny, uzasadniający według art. 10 odmowę koncesji, nie należy udzielać koncesji na przemysł zastawniczy (art. 8 l. 11) w przypadkach, kiedy ubiegający się o taką koncesję nie wykazuje szczególnej solidności finansowej i etycznej, oraz kiedy nie zachodzi istotna potrzeba powstania w danej miejscowości, prywatnego zakładu zastawniczego.

W celu wyjaśnienia powyższych kwestyj władza przemysłowa I instancji po otrzymaniu podania o koncesję powinna przeprowadzić odpowiednie badania, których wynik przedstawia wraz z odnośnem podaniem władzy przemysłowej wojewódzkiej, właściwej do wydawania koncesyj na przedsiębiorstwa zastawnicze (art. 132 l. 3). W kwestji, czy istotnie zachodzi miejscowa potrzeba powstania prywatnego zakładu zastawniczego władza przemysłowa I instancji powinna w każdym razie wysłuchać opinji miejscowej władzy komunalnej. O ile w danej miejscowości istnieje już zakład zastawniczy, prowadzony przez związek komunalny lub przez komunalną kasę oszczędności, władza przemysłowa I instancji powinna zasięgnąć opinji miejscowego związku komunalnego. To samo dotyczy przypadku, gdy w danej miejscowości organ stanowiący związku komunalnego przeprowadził uchwałę o powołaniu do życia zakładu zastawniczego, chociażby nawet uchwała ta nie została jeszcze zatwierdzona przez władzę nadzorczą.

Władza przemysłowa wojewódzka przed załatwieniem sprawy koncesji na przemysł zastawniczy powinna zasięgnąć prócz przewidzianej w art. 10 opinji izby przemysłowo-handlowej także opinji właściwej izby skarbowej.

W koncesjach na przemysł zastawniczy należy zawsze zastrzegać, że przedsiębiorstwu nie wolno przyjmować w zastaw:

a) przedmiotów wybuchowych i łatwo zapalnych,

b) przedmiotów, których wprowadzenie w obrót jest prawnie niedozwolone, przedmiotów służących do ekwipunku i uzbrojenia wojskowego oraz współczesnej broni palnej i amunicji,

c) przedmiotów poświęconych służbie bożej.

## III. PRZEMYSŁ OKRĘŻNY.

(Dział III, art. 45—59 ustawy przemysłowej).

1.

Do charakterystycznych cech przemysłu okrężnego, w rozumieniu ustawy przemysłowej, należy przedewszystkiem to, że:

1) przemysł okrężny musi być wykonywany osobiście. To też właściciel licencji na przemysł okrężny, nawet w razie przybrania sobie za pozwoleniem władzy pomocnika (art. 58), powinien osobiście prowadzić ten przemysł, nie może zatem oddawać licencji pomocnikowi dla prowadzenia przemysłu w jego zastępstwie.

W konsenkwencji powyższego licencje na przemysł okrężny może otrzymać tylko osoba fizyczna, nie może zaś jej otrzymać osoba prawna, postanowienia bowiem o zastępstwie w wykonywaniu przemysłu nie mają zastosowania w odniesieniu do przemysłu okrężnego;

2) przemysł okrężny jest prowadzony bez stałej siedziby przemysłowej, stąd nawet brak po stronie ubiegającego się o licencję faktycznego stałego miejsca zamieszkania w państwie, uzasadnia odmowę licencji tylko fakultatywnie, nie zaś obligatoryjnie (art. 52);

3) za przemysł okrężny uważa się odnośne zatrudnienie zarobkowe, wykonywane nie tylko poza obrębem gminy zamieszkania okrążcy, lecz również i zatrudnienie takie wykonywane w obrębie tej gminy, w której właściciel licencji mieszka.

2.

Do czynności, podpadających pod przepisy działu III ustawy przemysłowej należy między innemi „skupywanie w celu odsprzedaży towarów u innych osób niż u kupców, albo w innych miejscach, niż przeznaczonych do sprzedaży towarów". Natomiast nie jest przemysłem okrężnym i nie wymaga licencji z działu III skupywanie sposobem okrężnym przez przemysłowca ze stałą siedzibą dla potrzeb swego przedsiębiorstwa towarów u kupców, wytwórców lub w miejscach publicznej sprzedaży (np. w salach licytacyjnych, na targach).

O ileby jednak przemysłowiec, posiadający stałą siedzibę przemysłową, chciał skupywać okrężnie odnośne towary także w innych miejscach niż wyżej wskazano (np. na ulicach miasta, po drogach ) lub u innych osób, aniżeli kupców i wytwórców, musiałby uzyskać na to licencję z art. 46.

3.

Publiczni posłańcy, tragarze i przewodnicy, o których mowa w art. 43 nie podpadają pod przepisy o przemyśle okrężnym, lecz prowadzą w rozumieniu ustawy przemysłowej przemysł ze stałą siedzibą, wymagający zgłoszenia w myśl art. 7.

4.

Władza przemysłowa I-ej instancji, właściwa dla miejsca zamieszkania petenta, jest powołana w myśl art. 135 ust. 2 do przyjmowania podań o udzielenie licencyj (pozwoleń) na przemysł okrężny.

Podania te wnosi strona pisemnie, albo ustnie do protokułu.

Petent powinien złożyć władzy swą fotografję o wymiarze conajmniej 6×7 cm. i wykazującą dobrze podobieństwo.

5.

Władza przemysłowa stwierdza w pierwszym rzędzie, czy ubiegający się o licencję posiada polskie obywatelstwo, brak bowiem tego obywatelstwa powoduję odmowę licencji bez dalszych badań.

Od odmownych decyzyj, powziętych na zasadzie art. 51 i 52 mogą strony odwołać się do władzy wyższej, jak to wynika z ogólnego przepisu art. 137.

6.

Jeżeli żadna z przytoczonych w art. 51 i 52 okoliczności nie ma miejsca i udzieleniu licencji nie stoi na przeszkodzie, zarządzone na podstawie art. 55 ust. 3 ograniczenie, władza przemysłowa I-ej instancji winna wydać licencję według wzoru ustalonego w załączniku do rozp. wykonaw. z ważnością na 1 rok kalendarzowy i na obszar województwa, w którem znajduje się siedziba władzy.

7.

Uwzględnienie prośby o rozszerzenie ważności licencji, wydanej w innem województwie na swoje terytorjum, pozostawione jest swobodnemu uznaniu władzy przemysłowej wojewódzkiej. Nie zwalnia to jednak tej władzy od obowiązku podania powodów w razie nieuwzględnienia odnośnej prośby (art. 137).

Władze przemysłowe II-ej instancji udzielają powyższych pozwoleń w formie wiz, umieszczonych w książeczce licencyjnej domokrążcy, przyczem prowadzą wykaz udzielonych wiz tego rodzaju.

8.

W art. 55 przewiduje ustawa możność ograniczenia przemysłu okrężnego w dwojaki sposób.

Według ust. 1 tego artykułu wojewódzka władza przemysłowa na wniosek rady gminnej (miejskiej) może wydać zarządzenie, ograniczające prawo wykonywania przemysłów, wymienionych w art. 45 l. 1. i 3 w ten sposób, że domokrążca pragnący prowadzić ten przemysł w poszczególnych gminach, położonych na obszarze podległym innej władzy przemysłowej I-ej instancji, aniżeli ta, która mu wydała licencję, winien wpierw uzyskać od tamtej władzy zezwolenie w formie wizy, umieszczonej w książeczce licencyjnej.

Udzielenie takiej wizy winno być zanotowane w wykazie wiz, prowadzonym przez władzę przemysłową I-ej instancji.

Ograniczenie powyższe daje władzom możność odpowiedniego regulowania nadmiernego przepływu z zamiejscowych handlarzy okrężnych, jaki często daje się zauważyć w większych miastach oraz w czasie sezonu kuracyjnego lub letniego w zdrojowiskach, uzdrowiskach i letniskach.

Pozatem według ustępu 3 art. 55 władza przemysłowa wojewódzka jest uprawniona w pewnych wypadkach, po przeprowadzeniu przepisanego postępowania, ograniczyć ilość wydawanych licencyj na przemysły z art. 45 l. 1 i 3.

Z uwagi na to, że ustawa przepisuje uwzględnienie w takim wypadku wszystkich tych osób, które posiadały już licencje na przemysł okrężny, władza przemysłowa wojewódzka wydając odnośne zarządzenie nie powinna ustalać w niem mniejszej ilości licencyj do wydania niż ilość licencyj już wydanych przad zarządzeniem.

9.

Uwidocznione w napisie, określonym w art. 50 nazwisko imię i miejsce zamieszkania winny zgadzać się z nazwiskiem, imieniem i miejscem zamieszkania podanemi w licencji (art. 56).

10.

Prowadzący przemysł okrężny powinien w zasadzie obchodzić się bez pomocnika (art. 45 ust. 1); w art. 58 jednak jest przewidziana możność udzielenia pozwolenia na przybranie sobie stałego pomocnika w wypadkach, zasługujących na uwzględnienie, jak podeszły wiek, ułomność fizyczna, konieczność używania stale obcej pomocy do przenoszenia lub przewożenie wózkiem i t. p. towarów ciężkich, lub znacznej objętości.

## IV. TARGI GMINNE.

(Dział IV, art. 60—68 ustawy przemysłowej).

1.

Postanowienia działu IV ustawy przemysłowej tyczą się targów (jarmarków) gminnych t.j. targów, odbywających się w lokalach i miejscach urządzonych przez gminę, jako targowisko, w dniach i godzinach, ustalonych regulaminem targowym, uchwalonym przez radę gminną (miejską) i zatwierdzonym przez władzę przemysłową. O ile zatem chodziłoby o przedsiębiorstwo, polegające na urządzeniu i utrzymywaniu przez osobę prywatną na gruncie prywatnym hal targowych, to przedsiębiorstwo takie należałoby traktować ze stanowiska ustawy przemysłowej, jako zwykły zakład przemysłowy. Natomiast ustawa nie zawiera wogóle żadnych postanowień o urządzeniu wystaw, pokazów i takich targów sui generis jak „Targi Wschodnie" lub „Targi Poznańskie".

2.

Targi gminne dzielą się na targi małe i targi wielkie (jarmarki).

Głównym celem targów małych jest ułatwianie aprowizacji oraz zaopatrywanie się ludności miejscowej i okolicznej w narzędzia i naczynia gospodarcze i rolnicze, oraz w takie przedmioty powszedniego użytku, które ludność okoliczna danej miejscowości zwykła nabywać na targach. Pod tym względem zachodzą różnice w zwyczajach ludności poszczególnych okolic. Dlatego w ust. 2 art. 61 jest przewidziana możność rozszerzenia listy przedmiotów obrotu targowego.

Art. 61 rozróżnia takie przedmioty, które muszą być dopuszczone do obrotu na targu małym i takie, które oprócz tego mogą być dopuszczone na zasadzie decyzji władzy przemysłowej I-ej instancji. Podstawę tej decyzji stanowi zawsze odpowiedni, zgłoszony w formie podania, wniosek rady gminnej (miejskiej) tudzież istniejące w zaznaczonym wyżej względzie, zwyczaje i potrzeby miejscowe.

Targi małe odbywają się zazwyczaj co tydzień, mogą być jednak ustanowione w rzadszych lub częstszych terminach. Z natury rzeczy wynika, że targi wielkie (jarmarki) odbywają się rzadziej, aniżeli targi małe, zasadniczo zaś targi wielkie różnią się od targów małych zakresem obrotu targowego (art. 62).

3.

Podania o nadanie uprawnienia targowego, które powinny być składane na piśmie, przyjmuje władza przemysłowa I-ej instancji. Do podania winna gmina dołączyć wyciąg z protokółu odnośnego posiedzenia rady gminnej (miejskiej), projekt urządzenia targowiska tudzież projekt regulaminu targowego.

Projekty: urządzenia targowiska oraz regulaminu targowego gmina powinna przedłożyć, jeżeli chodzi o targi wielkie, przynajmniej w trzech egzemplarzach, jeżeli zaś o targi małe, przynajmniej w dwóch egzemplarzach. Po udzieleniu uprawnienia na targi wielkie jeden z powyższych trzech egzemplarzy zostaje w aktach władzy przemysłowej wojewódzkiej, jeden w aktach władzy przemysłowej I-ej instancji, a pozostały zwraca się gminie. Po udzieleniu uprawnienia na targi małe jeden egzemplarz zaznaczonych załączników zostaje w aktach władzy przemysłowej I-ej instancji, drugi wraca się gminie.

4.

W projekcie regulaminu winny być wskazane lokale i miejsca, urządzone przez gminę jako targowiska, podany czas targowy, a mianowicie godziny rozpoczęcia i końca czasu sprzedaży, następnie należy wymienić towary, mające stanowić przedmiot obrotu targowego, przyczem można umieścić zastrzeżenie, według którego konsumentom przysługiwać będzie wyłączne prawo zakupu artykułów żywnościowych w pierwszych godzinach targowych.

Oprócz powyższych postanowień regulaminy mogą zawierać nakazy i zakazy natury policyjnej n.p. co do stanowisk targowych, co do umieszczania ławek, bud i t. p., zajeżdżania wozów, rozpakowywania i pakowania towarów (ze względu na np. tamowanie ruchu lub zaśmiecanie placu targowego) i t. p.

Co do targowisk należy baczyć, aby ich położenie i urządzenie odpowiadały obowiązującym w tym względzie przepisom (zwłaszcza weterynaryjnym, jeśli chodzi o targowiska zwierzęce).

5.

Przed udzieleniem uprawnienia targowego władza przemysłowa I-ej instancji wzywa sąsiednie gminy, posiadające prawa targowe, do wypowiedzenia się, czy i w jakiej mierze nowy targ z powodu obranego czasu targowego (dnia odbywania targów) mógłby przeszkadzać normalnemu obsyłaniu okolicznych targów.

Dopiero po przeprowadzeniu zaznaczonego dochodzenia, władza przemysłowa I-ej instancji odnosi się do izby przemysłowo-handlowej o opinję i udziela lub odmawia uprawnienia, względnie, gdy chodzi o targ wielki przedkłada akta sprawy ze swem sprawozdaniem władzy przemysłowej II-ej instancji do zadecydowania.

Celem możliwie pewnego wyjaśnienia kwestji, czy zachodzi wogóle miejscowa potrzeba zaprowadzenia nowych targów, oraz czy jest właściwy czas targowy proponowany przez gminę starającą się o uprawnienie, władza przemysłowa może przed zadecydowaniem sprawy zasięgnąć opinji także np. organu samorządu powiatowego (Wydział Powiatowy) oraz, jeżeli chodzi o uprawnienie na targi bydlęce, instytucji, zastępującej ogólne interesy rolnictwa.

W udzielonem uprawnieniu na targ wielki należy wyraźnie określić czas targowy oraz wymienić w razie ograniczenia obrotu targowego, dla jakich rodzajów towarów poza przedmiotami, określonemi w art. 61, przeznaczony jest dany targ wielki.

6.

Na zasadzie art. 67 ust. 1 nawet ci, którzy chcą okrężnym sposobem sprzedawać i kupować na targach towary, nie potrzebują żadnych pozwoleń (licencyj), jeżeli spełnianie tych czynności ograniczą do miejsc przeznaczonych dla targu, do godzin targowych i do rodzajów towarów, dopuszczonych do obrotu na danym targu.

## V. KORPORACJE i ZWIĄZKI KORPORACYJ.

(Dział V, art. 69—110 ustawy przemysłowej)

1.

Do art. 69. Ustawa przemysłowa przewiduje dobrowolne zrzeszenia się prowadzących przemysł w rozumieniu art 1 i 2, nie tamując prawa prowadzących przemysł do zrzeszania się w stowarzyszenia i związki (art. 110) na zasadzie ogólnych ustaw o stowarzyszeniach, dla spełnienia zadań, wskazanych w art. 70, 71 i 100.

Prowadzący samoistnie rzemiosło w rozumieniu art. 144 do 147, 3, 7, 198 ust. 4 i 5, zrzeszać się mogą na zasadzie art. 69 i 160 w wolne korporacje rzemieślnicze (cechy).

2.

Do art. 70 i 71. Zadania korporacji (cechu) wymienione w art. 70 muszą być pomieszczone w jej statucie, wymienione zaś w art. 71 mogą znaleźć uwzględnienie w zupełności lub w części, zależnie od tych urządzeń jakie korporacja (cech) zamierza powołać do życia.

Dla wypełnienia zadań, wymienionych w art. 70 l. 2 i 3 mogą być powołane na zasadzie art. 85 przy cechu specjane wydziały dla spraw uczniowskich i dla spraw czeladniczych.

3.

Do art. 83. Przejściowy sposób lokaty funduszów korporacji lub cechu, o którym mowa w art. 83, i na który może wyjątkowo zezwolić Władza Nadzorcza, będzie mógł znaleźć między innemi także uwzględnienie zwłaszcza w tych wypadkach, kiedy utworzone przez korporację lub cech specjalne urządzenia charakteru gospodarczego będą wymagały finansowego poparcia z funduszów korporacji lub cechu do tego czasu, dopóki nie staną o własnych siłach.

4.

Do art. 85. Powołanie mężów zaufania przez zarząd korporacji lub cechu może okazać się koniecznem wówczas, kiedy zarząd z powodu znacznego okręgu działalności nie będzie mógł wypełniać należycie ciążących na nim obowiązków statutowych np. kontroli nad przestrzeganiem przepisów, wydanych o zatrudnieniu pomocników i uczniów, uczęszczaniu do szkoły dokształcającej lub zawodowej i przepisów, regulujących sprawy uczniów.

5.

Do art. 87, 88, 89. Sposób zwołania Walnego Zebrania członków korporacji lub cechu winien być określony w stutucie specjalnie w takich wypadkach, kiedy Walne Zebranie ma powziąć uchwałę co do ustanowienia zebrań delegatów oraz dokonać wyborów tychże w myśl art. 87, następnie w sprawach wyborów władz korporacji lub cechu, zmiany statutu i statutów dodatkowych oraz rozwiązania korporacyj lub cechu. Sprawy tej wagi będą wymagały zwołania członków na Walne Zebranie za pomocą imiennych, pisemnych zaproszeń, wysyłanych pocztą lub doręczenia przez specjalnego posłańca za pokwitowaniem w oddzielnej książce, w innych zaś wypadkach można poprzestać na ogłoszeniu w czasopiśmie.

Ponadto zaleca się ustalenie statutem obecności odpowiedniej liczby członków, uprawnionych do powzięcia decyzji, w szczególności w razie uchwalenia zmian statutu i rozwiązania korporacji lub cechu.

6.

Do art. 90. Ustalenie w statucie okresu pełnienia funkcyj zarządu zaleca się tak ująć, żeby dać możność odnawiania zarządu nowemi siłami w krótszych okresach czasu, do trzech lat, organizacja bowiem szeregu urządzeń i wypełnienie różnorodnych zadań, jakie ustawa zakreśla korporacji lub cechowi, będą wymagały przepływu świeżych sił, wciągania coraz większego grona członków korporacji lub cechu do pracy organizacyjnej.

7.

Do art. 97. Walne zebranie członków korporacji (cechu) może powierzyć likwidację spraw w razie dobrowolnego rozwiązania korporacji (cechu) komisji likwidacyjnej, wybranej przez Walne Zebranie.

## VI. RZEMIOSŁO

(Dział IX, art. 141—194 Ustawy przemysłowej)

8.

Do art. 141. Przy rozpoczęciu samoistnego prowadzenia rzemiosła (art. 144) i zrzeczeniu się uprawnienia przemysłowego mają zastosowanie postanowienia art. 7, 135, 136 i 147.

9.

Do art. 142. W związku z postanowieniami art. 168 i 174, oraz w celu ułatwienia przeprowadzenia wyborów do izb rzemieślniczych, mających być zawodową reprezentacją interesów przemysłu rzemieślniczego, wyszczególnione w art. 142 rzemiosła podlegają zebraniu w grupy zawodowe według zasady ustalania ich wzajemnego związku tak pod względem używanego materjału, jak i pod względem techniki wytwarzania lub przetwarzania.

10.

Do art. 150. Do lat praktyki zawodowej, ustalonej odnośnemi rozporządzeniami Ministra Przemysłu i Handlu, zalicza się zarówno lata pracy w charakterze czeladnika itp., jak i lata pracy samoistnej w danym zawodzie.

11.

Do art. 164. Wspólne obrady, o których mowa w tym artykule, będą wskazane wówczas, kiedy będzie chodziło o rozważenie wniesienia na walne zebranie członków cechu wniosku w sprawie utworzenia urządzeń, obchodzących zarówno pracodawców, i pracowników.

12.

Do art. 176. Zarządzając wybory do izby rzemieślniczej, władza przemysłowa wojewódzka winna posiadać dokładny rejestr wszystkich rzemieślników, prowadzących samoistnie przemysł rzemieślniczy w okręgu izby przynajmniej od 3 lat (art. 174), przy zastosowaniu się do odnośnych postanowień art. 198 i 136.

Na podstawie rejestru rzemieślników, posiadających prawo wybierania i wybieralności do izby rzemieślniczej (art. 174) władza przemysłowa wojewódzka, uwzględniając ustanowioną liczbę członków izby i ich zastępców na każdy obwód w okręgu izby, winna tak rozdzielać mandaty członków i ich zastępców między poszczególnemi zawodami rzemieślniczemi zarówno w całym okręgu izby, jak i w każdym obwodzie, żeby były reprezentowane, o ile możności, wszystkie zawody rzemieślnicze, wykonywane na terenie izby.

13.

Do art. 178. Władza przemysłowa wojewódzka, powinna w terminie 3-dniowym donieść Ministrowi Przemysłu i Handlu o każdej zakomunikowanej jej zmianie w składzie zarządu izby.

14.

Do art. 190. W razie założenia sprzeciwu na posiedzeniu Izby przedstawiciel Rządu zawiadamia o tem niezwłocznie Ministra Przemysłu i Handlu w drodze służbowej.

## VII. PROWADZENIE REJESTRÓW UPRAWNIEŃ PRZEMYSŁOWYCH ORAZ REJESTRÓW ZAKŁADÓW W MYŚL ART. 136.

Rodzaje rejestrów

1.

Władza I instancji prowadzi:

dla przemysłu koncesjonowanego: I. Rejestr koncesji.

dla przemysłów niekoncesjonowanych:
- II. Dwa rejestry potwierdzeń zgłoszeń:
  - a) dla przedsiębiorstw handlowych
  - b) dla przedsiębiorstw wytwórczych wolnych fabrycznych.
- III. Rejestr kart rzemieślniczych.
- IV. Rejestr zakładów przemysłowych, wymagających osobnego zatwierdzenia w myśl art. 14 i art. 16 rozporządzenia o prawie przemysłowem.
- V. Rejestr licencji dla przemysłu okrężnego.
- VI. Rejestr legitymacji dla komiwojażerów i samodzielnych ajentów handlowych.

2.

Z wyżej wymienionych rejestrów, rejestry grupy I, II, III, V i VI są rejestrami osobowemi, zaś rejestry grupy IV rejestrami rzeczowemi.

Rejestry mogą być książkowe albo kartkowe.

Książkowe rejestry grup I, II. III i IV posiadają rubryki według wzorów A i B załącznika Nr. 2.

## PROWADZENIE REJESTRÓW ODNOŚNIE ZAKŁADÓW PRZEMYSŁOWYCH WYMAGAJĄCYCH ZATWIERDZENIA URZĄDZENIA.

3.

Rejestrowanie odnośnie zakładów przemysłowych, wymagających zatwierdenia urządzenia, odbywa się w kolejności czynności i formalności, związanych z powstaniem zakładów. Naprzód właściciel zakładu wnosi podanie o zatwierdzenie urządzenia zakładu.

Po zatwierdzeniu zakładu wpisuje się zakład ten w rejestr zakładów p/g. wzoru B załącznika Nr. 2 pod numerem porządkowym, poczem po uzyskaniu przez przedsiębiorcę koncesji, potwierdzenia zgłoszenia wzgl. karty rzemieślniczej wpisuje się go w odnośny rejestr osobowy (koncesji, potwierdzeń zgłoszeń wzgl. kart rzemieślniczych) pod numerem porządkowym.

Wreszcie po otrzymaniu od przedsiębiorcy zawiadomienia o uruchomieniu zakładu wypełnia się rubrykę 3 b) rejestru zakładów.

4.

W razie zmiany właściciela zakładu, wykreśla się dawnego właściciela z odnośnego rejestru osobowego, następnie nowego właściciela wpisuje się pod numerem porządkowym tegoż rejestru, przyczem w rubryce 6 wpisuje się nieulegający zmianie numer rejestru zakładów z odnośną adnotacją zmiany, zaś w rubryce 4 rejestru zakładów wpisuje się numer rejestru osobowego, uzyskany przez nowego właściciela.

5.

W razie zmiany w urządzeniu zakładu (np. przebudowy) wpisuje się zatwierdzenie jej w rejestr zakładów pod numerem porządkowym, przyczem zamiast wypełniania rubryk 2a, 2b, i 2c danemi z poprzedniej rejestracji, umieszcza się w nich klauzulę, powołującą się na dawny numer rejestru zakładów, co pozwala rozróżniać zmiany urządzeń (przebudowy) istniejących zakładów od zatwierdzeń nowo powstałych zakładów. Równocześnie w odnośnym rejestrze osobowym, wpisuje się w rubryce 7 nowouzyskany numer rejestru zakładów.

6.

W razie powstania filji zakładu w rejonie władzy właściwej dla zakładu głównego rejestruje się filję, jako nowopowstały zakład w rejestrze zakładów pod nowym numerem porządkowym, poczem numer ten wpisuje się w odnośnym rejestrze osobowym w rubryce 4.

7.

W razie powstania filji poza obrębem rejonu władzy przemysłowej właściwej dla zakładu głównego, władza ta nierejestrując filji w swym rejestrze zakładów, wpisuje jedynie w rubryce 4 odnośnego rejestru osobowego ten numer, który filja w rejestrze zakładów, prowadzonych przez władzę przemysłową swego rejonu otrzymała. Równocześnie władza przemysłowa, właściwa dla zatwierdzenia filji, po wciągnięciu filji do swego rejestru zakł., wpisuje właściciela zakładu w odnośny rejestr osobowy pod numerem porządkowym, przyczem w rubryce 5 wpisuje numer rejestru osobowego, pod którym właściciel przedsiębiorstwa zarejestrowany został w rejonie zakładu głównego.

8.

W związku z punktami 6 i 7 należy przestrzegać wykonania art. 37, prawa przemysłowego, w myśl którego właściciel zakładu głównego obowiązany jest donieść o powstaniu filji nietylko władzy przemysłowej, właściwej dla zatwierdzenia filji, lecz również i władzy właściwej dla miejsca siedziby zakładu głównego.

Prowadzenie rejestrów odnośnie zakładów przemysłowych, niewymagających zatwierdzenia urządzenia.

9.

Ponieważ rejestru zakładów, niewymagających zatwierdzenia urządzenia nieprowadzi się, więc zmiany lokalu zakładu wzgl. fakt powstania filji odnotowuje się tylko w odnośnym rejestrze osobowym przez wpisanie w rubryce 4 wzgl. 7 adresu nowego lokalu wzgl. adresu filji.

## REJESTRY KARTKOWE.

10.

Rejestry kartkowe posiadają tesame rubryki co rejestry książkowe, lecz idące w kierunku poziomym.

Prowadzenie rejestrów kartkowych jest praktyczniejsze od prowadzenia rejestrów książkowych, jeśli ma się do czynienia z większemi ilościami zakładów przemysłowych. Przy prowadzeniu rejestrów odnośnie przedsiębiorstw niekoncesjonowanych czynność wydawania przedsiębiorcy odnośnego dokumentu osobowego (potwierdzenia zgłoszenia wzgl. karty rzemieślniczej) może być połączona z czynnością rejestrowania go w ten sposób, iż kopja oryginału tego dokumentu stanowi zarazem kartę rejestracyjną rejestru osobowego. W tym wypadku podobny dokument osobowy wzgl. karta rejestracyjna będzie miała formę, określoną wzorem C wzgl. D załącznika № 2.

## SKOROWIDZ ALFABETYCZNY.

11.

Dla łatwiejszego odszukania danych. odnośnie przedsiębiorców wzgl. zakładów przemysłowych wpisanych w różne rejestry, władze przemysłowe I. instancji prowadzą przynajmniej jeden skorowidz alfabetyczny.

## VIII. PROWADZENIE SPISÓW i REJESTRÓW ZAKŁADÓW PRZEMYSŁOWYCH PRZEZ WŁADZE PRZEMYSŁOWE II INSTANCJI.

Władze II instancji prowadzą:

1) Spis (pg. starostw) zakładów fabrycznych (motorowych lub zatrudniających ponad 20 rob.), powołanych do nadsyłania miesięcznych sprawozdań o zatrudnieniu oraz zakładów rękodzielniczych, które zatrudniają mniejszą ilość robotników, lecz ze względu na rodzaj produkcji lub jej znaczenie gospodarcze są objęte sprawozdaniem rocznem o stanie przemysłu i które w końcu roku obowiązane są na żądanie władz II instancji lub pośrednio na żądanie władz I instancji dostarczać danych o zatrudnieniu wzgl. produkcji.

Spis taki może być książkowy lub kartkowy i uzupełnia się w miarę zawiadomień władz I. instancji o zgłoszeniu zakładów, niewymagających zatwierdzenia wzgl. o uruchomieniu zakładów, zatwierdzanych przez władze I. lub II. instancji.

2) Rejestr zakładów, których urządzenie wzgl. zmiana została zatwierdzona przez władze II. instancji; rejestr ten oprócz numeru porządkowego zawiera numery porządkowe, które zakłady otrzymały w spisie pg. starostw (w myśl ust. 1), przyczem zakłady istniejące zachowują dawny numer tego spisu, tak że podług numerów rejestru odróżnia się zatwierdzenie nowych od zmian w urządzeniu (przebudowy) istniejących zakładów. Rejestr ten różni się od rejestru określonego wzorem B pg. załącznika № 2 tem, że rubryka 6 tego wzoru jako niepotrzebna odpada, gdyż prowadzony w myśl ustępu 1) niniejszego artykułu spis pg. starostw, posiada osobne rubryki dla odnotowywania danych, miesięcznych, kwartalnych i rocznych o ilości robotników oraz danych rocznych o produkcji. — W rejestrze kartkowym na odnośne rubryki przeznacza się drugą stronę karty rejestracyjnej.

# Załącznik № 1.

**wzór:** zgłoszenia przemysłu / załącznika do podania o zatwierdzenie zakładu

**D o** ________________________________

(wymienić władzę przemysłową)

Za pośrednictwem ________________________________

Imię i nazwisko petenta ________________________________

Data urodzenia petenta ________________________________

Przynależność państwowa petenta ________________________________

| | |
|---|---|
| 1) Miejscowość, gdzie ma się znajdować zakład przemysłowy (miasto, osada, wieś, powiat, gmina). | |
| 2) Jakie fabrykaty ma wytwarzać zakład. | |
| 3) Jakie materjały surowe, półfabrykaty i materjały pomocnicze mają być używane do produkcji. | |
| 4) Położenie zakładu w mieście, osadzie lub wsi (dokładne wymienienie adresu oraz położenia w stosunku do sąsiednich posesji, budowli i pomieszczeń ze wskazaniem ich charakteru, odległości oraz nazwisk ich właścicieli i użytkowników). | |
| 5) Rodzaj, rozmiar i ilość pomieszczeń zakładu z wymienieniem materjału, użytego na budowle, warunków oświetlenia naturalnego i sztucznego, wentylacji, kanalizacji i ogrzewania:<br>a) istniejących już,<br>b) projektowanych do wybudowania. | |

| | | |
|---|---|---|
| 6) Ilu robotników ma być zatrudnionych przy fabrykacji. | | |
| 7) Rodzaj sił używanych do produkcji (ręczna czy motorowa; rodzaj, siła i ilość silników). | | |
| 8) Opis technicznych urządzeń zakładu | a) maszyny i przybory ręczne. | |
| | b) maszyny, poruszane siłą motorową. | |
| | c) transmisje i inne przewody siły. | |
| | d) kotły i paleniska. | |
| | e) środki lokomocji i transportu. | |
| | f) ścieki, filtry, osadniki i t. p. | |
| | g) urządzenia specjalne; zabezpieczenia maszyn i inne. | |
| 9) Zawód petenta, jego kwalifikacje fachowe i naukowe, dotychczasowe zajęcie oraz jego zdolność prawna do prowadzenia przemysłu. | | |
| 10) U w a g i: | | |

(czytelny podpis i adres petenta)

.............................. dnia .............................. r. ..........

# Załącznik № 2.

Rejestr: Koncesji,
Potwierdzeń zgłoszeń,
Kart rzemieślniczych.

**Wzór A.**

| 1 | 2 | | 3 | 4 | 5 | 6 | 7 | 8 |
|---|---|---|---|---|---|---|---|---|
| | Właściciel przedsiębiorstwa | | | | | | | |
| Nr. porz. | Imię i nazwisko<br>Osoba prawna | Adres | Rodzaj przemysłu | Zastępca<br>Dzierżawca<br>Filja | Nr. Dz. i Data<br>Koncesji<br>Potwierdz. zgłoszenia<br>Karty rzemieśl. | Nr. rejestru zakładów<br>Adres zakładu | Zmiana urządzenia zakładu | Uwagi |
| | | | | | | | | |

## Rejestr zakładów.

**Wzór B.**

| 1 | 2 | | | 3 | | 4 | 5 | | 6 | | 7 |
|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|
| | Zakład | | | Nr. Dz. i Data | | | Napęd | | Normalna | | |
| Nr. porz. | a) Nazwa i firma | b) Rodzaj | c) Adres | a) zatwierdzenia zakładu | b) zawiadomienia o uruchomieniu | Nr. rejestru osobowego | rodzaj | KM | ilość robotników | produkcja | Uwagi |
| | | | | | | | | | | | |

Urząd ______ **Wzór C.**

Nr. Dz.

dn.______ r.______

POTWIERDZENIE ZGŁOSZENIA: Nr. rej.

wydane na podstawie art. 7 Rozp. Prez. Rzplitej z dn. 7.VI.1927 (Dz. U. Nr. 53).

Właściciel przedsiębiorstwa { Imię i nazwisko,—nazwa osoby prawnej ______
Adres ______ }

Rodzaj przemysłu ______

(przedmiot przedsiębiorstwa) ______

Zastępca ______

Dzierżawca ______

Filja ______

Miejsce prowadzenia przemysłu ______

Nr. rej. zakładów ______

Uwagi: ______

______

miejsce pieczęci Podpis:

Urząd ______ **Wzór D.**

Nr. Dz.

dn.______ r.______

KARTA RZEMIEŚLNICZA Nr. rej.

wydana na podstawie art. 147 Rozporządzenia Prez. Rzplitej z dn. 7,VI.1927 (Dz. U. Nr. 53)
na skutek zgłoszenia z dn.______ r.______

Panu ______

obywatelowi ______

urodzonemu d.______ r.______ w ______

na prowadzenie rzemiosła ______

w (adres) ______

przez zastąpcę ______

pod firmą ______

miejsce pieczęci Podpis:

**Opłaty stemplowe od podań i świadectw, przewidzianych w rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowem (Dz. U. R. P. Nr. 53 poz. 468 na podstawie „Ustawy z dn. 1. VII 1926 r. o opłatach stemplowych (Dz. U. Nr. 98 poz. 570).**

| Nr. porz. | Art. roz. Prez. o prawie przem. | PRZEDMIOT | Stawka opłaty stemplowej | Art. ustawy o opłatach stemplowych |
|---|---|---|---|---|
| 1 | 4 (ustęp drugi) | a) Podanie cudzoziemca, niemogącego udowodnić wzajemności przez powołanie się na umowę międzynarodową, o dopuszczenie do nabycia uprawnienia przemysłowego . . . . . . . | 3 zł.[1]) | 145 |
| | | b) decyzja, wydana na skutek powyższego podania, dopuszczająca cudzoziemca do nabycia uprawnienia przemysłowego . | 20 zł. | 156 (p- 5) |
| 2 | 7 | a) Doniesienie o rozpoczęciu prowadzenia przemysłu ze stałą siedzibą z wyjątkiem doniesienia o rozpoczęciu prowadzenia rzemiosła (art. 144 rozp. o prawie przemysł. i nr. 36 niniejszej wykładni) . | wolne | 142 (p. 1) |
| | | b) potwierdzenie przez władzę przemysłową odbioru zgłoszenia, wymienionego pod a) . . . . . . . . | wolne | 160 (p. 1) |
| 3 | 9 | a) Podanie o udzielenie koncesji[2]) na prowadzenie przemysłu wymienionego w art. 8 rozp. o prawie przemysłowem . | 3 zł.[1]) | 145 |
| | | b) koncesja, wydana na skutek podania wymienionego pod a) z wyjątkiem koncesji na handel starzyzną (art. 8, punkt 10 rozp. o prawie przemysł. i nr. 3 lit. c niniejszej wykładni) . . . . . . . | 20 zł. | 156 (p. 5) |
| | | c) koncesja na handel starzyzną . | 3 zł. | 156 (p. 5) oraz § 175 |
| 4 | 14, 25 oraz 26 (ustęp ostatni) | a) Podanie o zatwierdzenie projektu urządzenia zakładu przemysłowego, lub zmiany tegoż urządzenia, jeżeli załatwienie podania wymaga oględzin na miejscu[2]). | 10 zł.[1]) | 146 |
| | 18, 25, 26 (ustęp ostatni) i 28 | b) decyzja, zatwierdzająca projekt urządzenia zakładu przemysłowego, lub istotnej zmiany tegoż urządzenia . . . | 3 zł. | 154 |
| | 19 | c) podanie oddzielne, zawierające zarzuty natury prywatno-prawnej przeciw zatwierdzeniu projektu urządzenia lub projektu istotnej zmiany urządzenia . . . | 3 zł.[1]) | 145 |
| | 19 | d) oświadczenie, wniesione do protokółu rozprawy komisyjnej (art. 21 rozp. o pr. przemysł.), a zawierające zarzuty natury prywatno-prawnej przeciw zatwierdzedzeniu projektu urządzenia lub projektu istotnej zmiany urządzenia . . . | 3 zł.[1]) | 140 i 145 |
| 5 | 24 | Powiadomienie o uruchomieniu zakładu przemysłowego . . . . . | wolne | 142 (p. 1` |
| 6 | 29 | Odwołanie od decyzji władzy przemysłowej w sprawach, tyczących się zatwierdzenia projektu urządzenia zakładu przemysłowego . . . . . . . | 3 zł.[1]) | 145 |

[1]) Od każdego załącznika podania przypada opłata stemplowa w wysokości 50 gr. (art 145 u. o. s.).

[2]) Wyjątek w przypadku, gdy podanie wniesiono do magistratu, patrz nr. 38 niniejszej wykładni.

| Nr. porz. | Art. rozp. Prez. o prawie przem. | PRZEDMIOT | Stawka opłaty stemplowej | Art. ustawy o opłatach stemplowych |
|---|---|---|---|---|
| 7 | 36 (ustęp pierwszy) | Zawiadomienie o zaniechaniu prowadzenia przemysłu oraz zawiadomienie o zmianie lokalu, przeznaczonego do prowadzenia przemysłu, nie wymagającego koncesji . . . . . . . | wolne | 142 (p. 1) |
| 8 | 36 (ustęp drugi) | a) Podanie o zezwolenie na zmianę lokalu, przeznaczonego do prowadzenia przemysłu, wymagającego koncesji[2]) . | 3 zł.[1]) | 145 |
| | | b) pozwolenie na zmianę lokalu, przeznaczonego do prowadzenia przemysłu, wymagającego koncesji . . . . | 3 zł. | 154 |
| 9 | 37 | Doniesienie o otwarciu filji (z wyjątkiem gdy chodzi o filję przemysłu koncesjonowanego) . . . . . . . | wolne | 142 (p. 1) |
| | | W przypadku, gdy chodzi o otwarcie filji zakładu przemysłowego koncesjonowanego, stosuje się nr. 3 niniejszej wykładni. | | |
| 10 | 38 | Odwołanie od decyzji, zabraniającej prowadzenia przemysłu przez zastępcę . | 3 zł.[1]) | 145 |
| 11 | 39 | a) Podanie o wydanie legitymacji na zbieranie zamówień lub skupywanie towarów . . . . . . . | 3 zł.[1]) | 145 |
| | | b) legitymacja . . . . | 3 zł. | |
| 12 | 40 (ustęp drugi) | Doniesienie, na czyj rachunek będzie wykonywany przemysł koncesjonowany lub rzemieślniczy po śmierci uprawnionego. . | wolne | 142 (p. 1) |
| 13 | 40 (ustęp przedostatni) | Zgłoszenie prowadzenia przemysłu koncesjonowanego lub rzemieślniczego na rachunek masy upadłości (konkursowej) lub spadkowej . . . . . . | wolne | 142 (p. 1) |
| 14 | 41 | a) Podanie o zatwierdzenie cennika w przemyśle gospodnim . . . | 3 zł.[1]) | 145 |
| | | b) zatwierdzenie cennika w przemyśle gospodnim . . . . . . | 3 zł. | 154 |
| 15 | 44 | Informacje co do produkcji i urządzeń zakładów przemysłowych . . . | wolne | 142 (p. 1) |
| 16 | 46 | a) Podanie o licencję (pozwolenie) na przemysł okrężny[2]) . . . . | 3 zł.[1]) | 145 |
| | | b) licencja (pozwolenie) na przemysł okrężny, poza przypadkami, przewidzianemi w punktach 2, 3 i 4 art. 52 rozp. o prawie przemysłowem (w szczególności też licencja, udzielona osobie, która jeszcze nie skończyła 21 roku życia) . . . | 3 zł. | 154 (oraz § 175 r.w.s.) |
| | | c) licencja (pozwolenie) na przemysł okrężny, udzielona mimo istnienia przeszkód, przewidzianych w punktach 2, 3 i 4 art. 52 rozp. o prawie przemysłowem. | 20 zł. | 156 (p. 5) |
| 17 | 53 (ustęp ostatni) | a) Doniesienie o rozpoczęciu prowadzenia przemysłu okrężnego, ograniczonego do targów . . . . . . . | wolne | 142 (p. 1) |
| | | b) potwierdzenie odbioru zgłoszenia o rozpoczęciu prowadzenia przemysłu okrężnego, ograniczonego do targów . | wolne | 160 (p. 1) |

[1]) Każdy załącznik podania (odwołania) podlega opłacie w wysokości 50 gr. (art. 145 u. o. s.).
[2]) Wyjątek w przypadku, gdy podanie wniesiono do magistratu, patrz Nr. 38 niniejszej wykładni.

| Nr. porz. | Art. rozp. Prez. o prawie przem. | PRZEDMIOT | Stawka opłaty stemplowej | Art. ustawy o opłatach stemplowych |
|---|---|---|---|---|
| 18 | 54 | a) Podanie właściciela licencji na przemysł okrężny o rozszerzenie jej ważności poza obszar województwa, na który została wydana . . . . . . . | 3 zł.[1]) | 145 |
| | | b) decyzja, zezwalająca na to rozszerzenie . . . . . . . | 20 zł. | 156 (p. 5) |
| 19 | 55 | a) Podanie o osobne zezwolenie (wizę) miejscowej władzy przemysłowej na prowadzenie przemysłu okrężnego w pewnej gminie . . . . . . | 3 zł.[1]) | 145 |
| | | b) zezwolenie, wydane na skutek podania, wymienionego pod a . . . | 3 zł. | 154 |
| 20 | 58 | a) Podanie o pozwolenie na przybranie pomocnika przez prowadzącego przemysł okrężny . . . . . | 3 zł.[1]) | 145 |
| | | b) zezwolenie, wydane na skutek podania wymienionego pod a . . . | 3 zł. | 154 |
| 21 | 72 i 160 | a) Podanie o zezwolenie na rozszerzenie okręgu korporacji lub cechu poza obszar powiatu administracyjnego, w którym korporacja lub cech ma siedzibę . . | 3 zł.[1]) | 145 |
| | | b) zezwolenie na takie rozszerzenie . | 3 zł. | 154 |
| 22 | 74, 99, 104, 109, 160 i 167 | a) Podanie o zatwierdzenie statutu lub zmian statutu korporacji, związku korporacyj, cechu lub związku cechów w szczególności o zatwierdzenie nowego statutu korporacji, związku korporacyj, cechu lub związku cechów, istniejących przed wejściem w życie rozporządzenia o prawie przemysłowem 2) . . . . . . . | 3 zł.[1]) | 145 |
| | | b) zatwierdzenie [2]) . . . . | 3 zł. | 154 |
| | | c) odwołanie od decyzji, odmawiającej zatwierdzenia statutu korporacji związku korporacyj, cechu, związku cechów lub zmiany tegoż statutu 2) . . . . | 3 zł.[1]) | 145 |
| 23 | 75, 104, 160 i 167 | a) Podanie o zatwierdzenie statutu dodatkowego korporacji, związku korporacyj, cechu, związku cechów lub zmian takiego statutu [2]). . . . . . | 3 zł.[1]) | 145 |
| | | b) zatwierdzenie [2]) . . . . | 3 zł. | 154 |
| | | c) odwołanie od decyzji, odmawiającej zatwierdzenie statutu dodatkowego [2]). | 3 zł.[1]) | 145 |
| 24 | 84 i 160 | a) Podanie o zezwolenie korporacji lub cechowi na: nabycie, zbycie lub obciążenie nieruchomości, na zaciągnięcie pożyczki, zbycie ruchomości, posiadających wartość historyczną, artystyczną lub naukową | 3 zł.[1]) | 145 |
| | | b) zezwolenie, wydane na skutek podania, wymienionego pod a) . . . | 3 zł. | 154 |
| 25 | 93, 102, 160 i 167 | a) Podanie do władzy nadzorczej o poświadczenie, że pewna osoba jest starszym korporacji lub cechu albo należy do zarządu związku korporacyj lub związku cechów . | 3 zł.[1]) | 145 |

[1]) Każdy załącznik podania podlega opłacie w wysokości 50 gr. (art. 145 u. o. s.).
[2]) Wyjątek dla obszaru województwa; poznańskiego i pomorskiego, patrz Nr. 39 niniejszej wykładni.

| Nr. porz. | Art. rozp. Prez. o prawie przem. | PRZEDMIOT | Stawka opłaty stemplowej | Art. ustawy o opłatach stemplowych |
|---|---|---|---|---|
| | | b) poświadczenie, określone w punkcie a) . . . . . . . | 3 zł. | 154 |
| 26 | 94 i 160 | Reklamacja oraz odwołanie w sprawie ważności wyborów, dokonanych w korporacji lub cechu. . . . . . | 3 zł.[1]) | 145 |
| 27 | 95, 107, 160 i 167 | Podanie oraz odwołanie, wniesione do władzy nadzorczej w sprawach, tyczących się korporacji lub cechu (w szczególności także w sprawach wymiaru i poboru opłat korporacyjnych), jak również w sprawie likwidacji spraw rozwiązanego związku korporacyj lub związku cechów: | | |
| | | a) zasadniczo[2]) . . . . . | 3 zł.[1]) | 145 |
| | | b) w sprawie kar porządkowych (art. 95 ustęp piąty rozp. o prawie przemysłowem), lub w sprawie zawieszenia w urzędowaniu (art. 95 ustęp przedostatni) . . | wolne | 142 (p. 15) |
| 28 | 96 i 106, 160 i 167 | Odwołanie od decyzji, rozwiązującej korporację, związek korporacyj, cech lub związek cechów . . . . . | 3 zł.[1]) | 145 |
| 29 | 98 i 160 | a) Podanie gminy o zatwierdzenie projektu użycia majątku korporacji rozwiązanej lub rozwiązanego cechu: . . . | wolne | 144 (p. 2) |
| | | b) zatwierdzenie. . . . . | wolne | 160 (p. 3) |
| 30 | 105 i 167 | Podanie, którem zarząd związku korpo racyj lub związek cechów: | | |
| | | a) przesyła władzy nadzorczej wykaz korporacyj, należących do związku . . | wolne | 142 (p. 1) |
| | | b) zawiadamia tę władzę o zmianie w składzie zarządu lub o zmianie siedziby zarządu . . . . . . . | wolne | 142 (p. 1) |
| | | c) udziela władzy nadzorczej odpis zamknięcia rachunkowego . . . | wolne | 142 (p. 1) |
| | | d) zawiadamia władzę przemysłową wojewódzką o zwołaniu zgromadzenia związku. | wolne | 142 (p. 1) |
| 31 | 112 | a) Podanie o przywrócenie przemysłowcowi prawa trzymania uczniów . . | 3 zł.[1]) | 145 |
| | | b) decyzja, przywracająca to prawo . | 3 zł. | 154 |
| 32 | 115 | Odwołanie od zarządzeń, wydanych na podstawie art. 111, 113 i 114 rozporządzenia o prawie przemysłowem . . . | 3 zł.[1]) | 145 |
| 33 | 122 i 124 | a) Świadectwo, wydane uczniowi przez pryncypała, stwierdzające przebyty czas nauki | wolne | jako wydane przez organy niepaństwowe |
| | | b) świadectwo ukończenia nauki przemysłowej, wystawione przez zarząd korporacji . . . . . . . | wolne | |
| | | c) uwierzytelnienie przez urząd gminy świadectwa, stwierdzającego przebyty czas nauki, a wydanego przez pryncypała . . | wolne | |
| 34 | 134 | Podania, tyczące się spraw, należących do zakresu działania instruktora korporacyj przemysłowych . . . . . | wolne | 142 (p. 14) |

[1]) Każdy załącznik podania podlega opłacie w wysokości 50 gr. (art. 145 u. o. s.).

[2]) Wyjątek w przypadku, gdy podanie wniesiono do magistratu, patrz Nr. 38 niniejszej wykładni.

| Nr. porz. | Art. rozp. Prez. o prawie przem. | PRZEDMIOT | Stawka opłaty stemplowej | Art. ustawy o opłatach stemplowych |
|---|---|---|---|---|
| 35 | 135 (ustęp przedostatni) | Podania, zawierające zrzeczenie się uprawnienia przemysłowego . . . | wolne | 142 (p. 1) |
| 36 | 144 | a) Zgłoszenie rozpoczęcia prowadzenia rzemiosła z równoczesnem wykazaniem zawodowego uzdolnienia[2]) . . . . | 3 zł.[1]) | 145 |
| | 147 | b) karta rzemieślnicza . . . | 3 zł. | 154 |
| 37 | 192 | Odwołanie od nakazu karnego, wydanego przez izbę rzemieślniczą . . . | wolne | 142 (p. 1) |
| 38 | 131 i 196 | W przypadku, gdy podanie, które według niniejszej wykładni, podlega opłacie, wniesiono do magistratu, obowiązują zasady następujące: . . . . . . .<br>a) podanie takie nie podlega opłacie stemplowej na rzecz Państwa (art. 140, ustęp drugi u. o. s.), jeżeli według obowiązujących przepisów należało je wnieść do magistratu, albo mogło być wniesione do władzy państwowej bądź do magistratu.<br>b) jeżeli natomiast według obowiązujących przepisów, podanie należało wnieść do władzy państwowej, a faktycznie wniesiono je do magistratu, to w razie zwrócenia podania petentowi przez magistrat i ponownego wniesienia przez stronę do władzy państwowej, jak również w razie bezpośredniego przesłania do władzy państwowej przez magistrat, władza państwowa zażąda uiszczenia opłaty stemplowej. | | |
| 39 | 196 | Podania, o zatwierdzenie statutów i zmian statutów korporacyj lub związku korporacyj, wymienione w art. 196 (ustępie drugim punktu 2) rozp. o prawie przemysłowem, wnoszone do wojewódzkich sądów administracyjnych na obszarze województw: poznańskiego i pomorskiego i rozpatrywane w postępowaniu sporno-administracyjnem oraz świadectwa, wydawane na skutek tych podań. . . . . | wolne od opłat stemplowych; podlegają jednak opłatom osobnym w myśl przepisów, zawartych w rozporządzeniu pruskich Ministrów Spraw Wewnętrznych i Skarbu z dn. 27 lutego 1884 r. (Dz. rozp. dla og. wewn. adm. Nr. 30) i w rozporządzeniu Ministrów Skarbu i Spraw Wewnętrznych z dn. 28 marca 1924 r. (D. U. R. P. Nr. 31 poz. 314). | 141 (p. 1) |

[1]) Każdy załącznik podania podlega opłacie w wysokości 50 gr. (art. 145 u. o. s.).

[2]) Wyjątek w przypadku, gdy podanie wniesiono do magistratu, patrz Nr. 38 niniejszej wykładni.

(Art. 16, 140, 154). Podania, wnoszone do urzędów państwowych przez korporacje, związki korporacyj, cechy i związki cechów (art. 69, 100, 160 i 167 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowem Dz. U. R. P. Nr. 53 poz. 468), jak również świadectwa, wydawane dla nich przez urzędy państwowe, podlegają opłatom stemplowym według przepisów ogólnych; osobom tym nie przysługuje również osobiste uwolnienie w zakresie opłat stemplowych od umów, przewidziane w art. 16 (L. D. V. 11283/6/27).

(Art. 16, 120, 140, 144 punkt 2, 160). Podania, wnoszone do urzędów państwowych przez izby rzemieślnicze (art. 168 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowem Dz. U. R. P. Nr. 53 poz. 468), jak również świadectwa, wydawane im przez urzędy państwowe, z wyjątkiem świadectw, wymienionych w art. 157 u. o. s.—są wolne od płat stemplowych.

Nie podlegają również opłatom stemplowym podania, wnoszone do izb rzemieślniczych.

Obligi izb rzemieślniczych są wolne od opłaty (art. 120, punkt 1 u. o. s.). Nie służy izbom rzemieślniczym uwolnienie osobiste od opłat stemplowych w zakresie umów, obustronnie obowiązującycl, przewidziane w art. 16 u. o. s. (L.D.V. 11283/6/27).

## 213.

**Okólnik Wojewody Warszawskiego w sprawie stosowania mechanicznych urządzeń w zakładach przemysłowych wytwarzających pieczywo.**

**Do Wszystkich Panów Starostów i P.P. Prezydentów miast wydzielonych Województwa Warszawskiego.**

Zwracam uwagę na Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 31.X.1927 roku o stosowaniu mechanicznych urządzeń dla przesiewania mąki, mieszania i zagniatania ciasta w piekarniach, cukierniach i innych zakładach przemysłowych wytwarzających pieczywo.

Proszę o poinformowanie osób zaiteresowanych i dopilnowanie, aby do 24 maja 1928 roku wyżej wspomniane mechaniczne urządzenia zostały wprowadzone.

Za Wojewodę:
(—) *Dr. Łazarowicz.*

Warszawa, dn. 2.XII.1927 r.
L. Z. P. 1781/72/27.

## 214.

**Orzeczenie Wojewody Warszawskiego uznające wydmę piaszczystą, częściowo zalesioną, o pow. 69.08 ha p. n. „Obręb Siemiątkowo" w pow. sierpeckim, za las ochronny.**

Na podstawie art. 20 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 24.VI.27 r. Dz. Ust. Nr. 57 § 504 ogłaszam następujące orzeczenie:

Wydmę piaszczystą, częściowo zalesioną o pow. 69.08 ha p. n. „Obręb Siemiątkowo" w powiecie sierpeckim uznaję za las ochronny. Zabrania się wszelkiego wyrębu, karczowania pni i korzeni, pasania inwentarza i zbierania ściółki. Zalesienie wydmiska winno być prowadzone zgodnie z zatwierdzonym w dn. 2 grudnia 1927 r. programem gospodarczym na obręb Siemiątkowo

Za Wojewodę:
(—) *Z. Pomianowski.*

Warszawa, dn. 2.XII.1927 r.
L. R. 2384/1/2.

## 215.

**OGŁOSZENIE**

**Wojewody Warszawskiego o zmianie osoby na stanowisku Komisarza Wyborczego Okręgu Nr. 9 w Płocku.**

Pan Minister Spraw Wewnętrznych dekretem z dnia 22.XII.1927 r. Nr. PP. 3210/27 odwołał Inż. Jana Tyrałę, Naczelnika Zarządu Dróg Wodnych w Płocku, ze stanowiska Komisarza Wyborczego przy Okręgowej Komisji Wyborczej Nr. 9 w Płocku, i Komisarzem Wyborczym przy tej Komisji mianował Bogumiła Zaleskiego, Inspektora Pracy w Płocku.

Za Wojewodę:
(—) *St. Okulicz.*

Warszawa, dn. 27 grudnia 1927 r.
L. AD. 4040/Wyb. / 159.

## Wykaz cudzoziemców
## wydalonych z terenu Województwa Nowogródzkiego w III kwartale 1927 r.

| L. p. | Nazwiska, imiona zawód | Miejsce zamieszkania w Rzecz. Polskiej | Data urodzenia lub wiek | Miejsce i państwo urodzenia | Urząd, który wystąpił z wnioskiem wydalenia | Władza, która zadecydowała wydalenie | Nr. i data decyzji o wydalenie | Czas pozostawiony dla wyjazdu z R. P. | Data wysiedlenia z R. P. | Dokąd wysiedlony | Czy sam wyjechał czy z rodziną | Ilość osób które z nim wyjechały | Powód wydalenia |
|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|
| 1 | Pietkiewicz Michał nauczyciel | Nieśwież | 34 lat | Swidicze, gm. Hrozowskiej, pow. Słucki | Starostwo Nieświeskie | Starostwo Nieświeskie | Nr. 10253 B.P.III. 8.z 8.VII 1927 r. | 4 dni | 9. VII. 27 r. | do Z.S.R.R. | z dwojgiem dzieci: Eugenją i Sergjuszem. | 3 | Przybycie do Polski w drodze nielegalnego przekroczenia granicy Państwowej i uprawianie szpiegostwa. |
| 2 | Tumiłowicz Jan | Nieśwież | 26 lat | Mogilno pow. Miński | „ | „ | 11673/B P.III.8 2.VIII 1927 r. | 1 dzień | 2. VIII. 27 r. o godz. 22. | do Z.S.R.R. | sam | 1 | Przybył do Polski w drodze nielegalnej, był karany za szpiegostwo na 3 lata więzienia. |
| 3 | Grudniewa Marja | m. Zdzięcioł, pow. Nowogródzki | 16 lat | Treścianka, pow. Bogurosławskiego, gub. Samarskiej (Rosja) | Starostwo Nowogródzkie | Starostwo Nowogródzkie | 14047/II 26.IX. 1927 r. | — | 26. IX. 27 r. | do Z.S.R.R. | sama | 1 | Art. 10. Rozporz. P. Prezydenta o cudzoziemcach. |

**217.**

**W Y K A Z (3)**

mierniczych przysięgłych zarejestrowanych na zasadzie § 26 rozporządzenia Ministra Robót Publicznych w porozumieniu z Ministrem Reform Rolnych z dnia 28 czerwca 1926 r. o wykonaniu ustawy o mierniczych przysięgłych z dnia 15 lipca 1925 r. (Dz. U.R.P. Nr 97, poz. 682).

| Liczba rejestru | NAZWISKO i IMIĘ | Data wydania dekretu i liczba | Data złożenia przysięgi | Miejsce siedziby biura. |
|---|---|---|---|---|
| 55 | Prof. inż. Edward Warchałowski | 17 października 1927 roku, Nr. Pr. 5093—G/27 | 17 października 1927 r. | ul. Koszykowa Nr. 75. |
| 56 | Henryk Majewski | 7 listopada 1927 r. Nr. Pr. 8925—G/27 | 7 listopada 1927 r. | ul. Wspólna Nr. 79 m. 19. |
| 57 | Inż. Witold Kornacewicz | 2 lipca 1923 roku L. XIV 1246 | 2 lipca 1923 r. | ul. Wilanowska Nr. 18/20 m. 2. |

2 grudnia 1927 roku.
Pr. 9224 — G/27.

**218.**

# Obwieszczenie o zarejestrowanych stowarzyszeniach.

Na mocy postanowienia Wojewody Warszawskiego zostały wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków następujące stowarzyszenia:

| Postanowienie Wojewody | | № rejestru | Nazwa stowarzyszenia | Siedziba stowarzyszenia | | Uwagi |
|---|---|---|---|---|---|---|
| Data | Liczba | | | Miejscowość | Powiat | |
| 8.XI.1927 r. | 3952/1/V | 1450 | Kółko Myśliwskie | Błonie | błoński | |
| „ | 2384/3/V | 1451 | Koło b. uczennic Gimnazjum J. Steinbokówny | Włocławek | włocławski | |
| 5.XI.1927 r. | 3954/1/V | 1452 | T-wo „Oświata” | Żyrardów | błoński | |
| 8.XI.1927 r. | 4016/4/V | 1453 | Stow. udzielania pomocy lekarskiej ubogim chorym gm. Letnisko-Falenica | Letnisko-Falenica | warszawski | |
| 25.XI.1927 r. | 4042/4/V | 1454 | Żydowska Społeczna Bibljoteka Sjonistyczna | Kowal | włocławski | |
| „ | 4045/1/V | 1455 | T-wo Ochotniczej Straży Pożarnej | Magnuszew Mały | makowski | |
| „ | 4051/1/V | 1456 | T-wo Ochotniczej Straży Pożarnej | Kasznice Duże | łowicki | |
| „ | 4050/1/V | 1457 | T-wo Ochotniczej Straży Pożarnej | Kajewo | kutnowski | |
| „ | 4034/1/V | 1458 | Kółko Rolnicze „Zbrachlin” | Zbrachlin | nieszawski | |

| Postanowienie Wojewody | | Nr. rejestru | Nazwa stowarzyszenia | Siedziba Stowarzyszenia | | Uwagi |
|---|---|---|---|---|---|---|
| Data | Liczba | | | Miejscowość | Powiat | |
| " | 4147/1/V | 1459 | T-wo Straży Ogniowej Ochotniczej | Drzewoszki | kutnowski | |
| 29.XI.1927 r. | 4148/1/V | 1460 | T-wo Ochotniczej Straży Pożarnej | Wroczyny | kutnowski | |
| 25.XI.1927 r. | 4149/1/V | 1461 | T-wo Ochotniczej Straży Pożarnej | Szubsk. Duży | kutnowski | |
| 29.XI.1927 r. | 4153/1/V | 1462 | T-wo Ochotniczej Straży Pożarnej | Kurów | kutnowski | |
| 29.XI.1927 r. | 1839/3/V | 1463 | T-wo techniczne | Płock | płocki | |
| I.XII.1927 r. | 4243/1/V | 1464 | Stow. Właścicieli Nieruchomości m. Sochaczewa | Sochaczew | sochaczewski | |
| " | 3270/2/V | 1465 | T-wo Cyklistów | Pruszków | warszawski | |
| " | 4225/1/V | 1466 | Stowarzyszenie Dobroczynne „Gemiłus Chesed” | Służewo | nieszawski | |
| 5.XII.1927 r. | 1983/3/V | 1467 | Stow. Emerytów Kolejowych na terenie Włocławka i okolicy | Włocławek | włocławski | |
| " | 4321/1 V | 1468 | Towarzystwo Ochotniczej Straży Pożarnej | Koneck | nieszawski | |
| " | 4151/2/V | 1469 | Stowarzyszenie Dobroczynne „Gemiłus Chesed” | Kowal | włocławski | |
| " | 3688/2/V | 1470 | T-wo Uniwersytetu Ludowego | Maków n/Orzycem | makowski | |
| " | 4352/1/V | 1471 | T-wo Och. Straży Pożarnej | Nowe Mostki | sochaczewski | |
| " | 4089/2/V | 1472 | Kółko Rolnicze „Jutrzenka” | Jasień | rawski | |
| " | 4359/1/V | 1473 | Stowarzyszenie Dobroczynne „Gemiłus Chesed” | Szreńsk | mławski | |
| 21.XII.1927 r. | 4391/1/V | 1474 | Kółko Rolnicze | Chlebowice | łowicki | |
| " | 4440/1/V | 1475 | Kółko Myśliwskie | Koziegłowy | grójecki | |
| " | 4470/1/Y | 1476 | Tow. Och. Straży Pożarnej | Kaszewy | kutnowski | |
| " | 3234/3/V | 1477 | Kółko Rolnicze „Postęp” | Byton | nieszawski | |
| " | 4455/1/V | 1478 | Kółko Rolnicze Gutkowo | Gutkowo | ciechanowski | |
| " | 4437/1V/ | 1479 | Kółko Rolnicze Perzanowskie | Perzanowo | makowski | |
| " | 4504/1/V | 1480 | Tow. Och. Straży Pożarnej | Susk | sierpecki | |
| " | 4508/1/V | 1481 | Kółko Rolnicze „Zgoda” | Michałów | warszawski | |
| " | 3779/2/V | 1482 | Tow. Och. Straży Pożarnej | Krubin | gostyniński | |
| " | 4188/2/V | 1483 | Towarzystwo Gimnast. „Sokół” | Łęg Kościel. | płocki | |
| " | 4529/1/V | 1484 | Tow. Och. Straży Pożarnej | Rzeczyce | łowicki | |
| " | 4530/1/V | 1485 | Tow. Och. Straży Pożarnej | Łagowo | łowicki | |

## 219.

# Zezwolenia na kwestę.

Wobec niestosowania się przez Tow. Niesienia Pomocy Głodnym przy przeprowadzaniu zbiórki p.n. „Pogotowie dla Głodnych” do obowiązujących w tym względzie przepisów, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych decyzją z dnia 7 grudnia 1927 roku Nr. AP 7671/27/Kwe., unieważniło zezwolenie na zbiórkę wydane dnia 17.IX.1927 r. za Nr. IV.AP.7671/27.

---

Wobec niestosowania się przez kwestarzy Komitetu Budowy Domu Oświatowego w Żyrardowie do warunków pod któremi zezwolono na przeprowadzanie kwesty otwartej na terenie Województwa, Wojewoda Warszawski decyzją z dnia 22 grudnia 1927 roku L. B. P.IV/3949/2 odmówił temu Komitetowi prawa dalszego kwestowania i zarządził odebranie osobom kwestującym w imieniu wymienionego Komitetu tak zaświadczeń jak i kwitarjuszy.

---

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych decyzją z dnia 28 grudnia 1927 r. Nr. AP. 12276/27/Kw., udzieliło pozwolenia Zarządowi Głównemu Tow. Gniazd Sierocych na urządzenie kwesty pod postacią zbierania ofiar w naturze i gotowiźnie. Zbiórka ta ma się odbywać zapomocą kwitarjuszy w liczbie 30, które winny być zaopatrzone numerem kolejnym, oparafowane i posiadać pieczęć Towarzystwa, osoby zaś upoważnione przez Towarzystwo do kwesty powinny posiadać legitymacje imienne z fotografją kwestarza zaświadczone przez miejscowe powiatowe władze administracji ogólnej.

Zezwolenie niniejsze ważne jest do dnia 31.XII.1928 roku na obszarze całej Rzeczypospolitej Polskiej z wyjątkiem Województwa Śląskiego pod warunkiem, że Zarząd rzeczonego Towarzystwa i osoby przez ten Zarząd wydelegowane dla celów kwestarskich będą ściśle przestrzegały obowiązujących przepisów.

---

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych decyzją z dnia 29 grudnia 1927 roku Nr. AP. 10962/27 udzieliło Spółdzielni „Pomoc Inwalidom” w Tarnowie pozwolenia na sprzedaż w całej Rzeczypospolitej w drodze handlu domokrążnego obrazów patrjotycznych, religijnych i t. p. z tem, że 10% czystego zysku z tej sprzedaży przypadałoby na rzecz organizacji inwalidzkich danego województwa i że każdy obraz dla kontroli będzie zaopatrzony w nalepkę z pieczęcią i podpisem odnośnego Związku Inwalidów.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych uważa akcję Spółdzielni za zasługującą na poparcie i nie stawia ze swej strony przeszkód przeciwko prowadzeniu proponowanej sprzedaży o ile Spółdzielnia i wydelegowane przez nią osoby uczynią zadość wymaganiom postanowień prawa przemysłowego i o ile prowadzić będzie sprzedaż na własną odpowiedzialność i dokonywanie jej powierzać będzie inwalidom zasługującym na zaufanie.

---

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych decyzją z dnia 15 grudnia 1927 r., Nr. IV. AP. 12969/27. przedłużyło komitetowi budowy kościoła w Jazgarzewie ważność wydanego w dniu 23 czerwca 1925 r. za Nr. B.P. 4954/24 zezwolenia na zbieranie ofiar na dalszy okres jednego roku t. j. do dn. 31 grudnia 1928 r., na warunkach wymienionych w tem zezwoleniu.

Zezwolenie niniejsze ważne jest na obszarze Województw: Warszawskiego, Łódzkiego, Kieleckiego, Lubelskiego, Białostockiego, Wileńskiego, Nowogródzkiego, Poleskiego i Wołyńskiego.

---

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych decyzją z dnia 13 grudnia 1927 r., Nr. AP. 12936/27/Kwe przedłużyło Komitetowi Daru Narodowego dla Marji Skłodowskiej-Curie do dnia 31. XII. 1928 roku ważność zezwolenia na kwestę, wydanego dnia 22. II. 1926 roku Nr. BP. 10048/25 na warunkach w zezwoleniu tem wymienionych.

---

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych decyzją z dnia 9 grudnia 1927 r. Nr. AP. 12372/Kw/27. przedłużyło Komitetowi Budowy Kościoła w Brzuchowicach do dnia 31.XII.1928 roku ważność zezwolenia na kwestę udzielonego dnia 17.IV.25 roku Nr. BP. 3087 na warunkach w zezwoleniu tem wymienionych.

---

## 220.

# Ostrzeżenia.

Ostrzega się, że niżej podane osoby uprawiają zawodowo włóczęgostwo i wyłudzają nieprawnie wsparcia na rachunek gminy swej przynależności:

1. Pisanczyn Adolf, s. Michała i Anny, ur. w r. 1906 w Oberrosenthal, pow. Reichenberg w Czechach, a przynależny do Turki, z zawodu ślusarz.

2. Korebko Michał, ur. w r. 1898 w Jazłowcu, pow. Buczacz, rel. Rz.-Kat.

3. Sobotkowski Stanisław, st. mieszk. Tomaszowa - Mazowieckiego, inwalida pobierający rentę.

4. Dawidson Dawid, s. Jakóba-Szajby i Perli, ur. w 1904 r., st. mieszk. Łodzi.

5. Głuch Stanisław, s. Ludwika i Bronisławy, ur. 8.V.1893 r., zamieszkały niegdyś w Łodzi przy ul. Śląskiej Nr. 10.

6. Kozłowicz Czesław, s. Antoniego i Pauliny, ur. 18.VII.1904 r., st. mieszk. Łodzi.

7. Urbanowicz Paweł, s. Hilarego i Katarzyny, ur. 13.I.1873 r., st. mieszk. m. Tuszyna, pow. Łódzkiego.

8. Januszewski Bronisław, inwalida wojenny, ur. 7.XII.1885 r. w Witoldowie, obecnie zamieszkały w gm. Samociążek, pow. bydgoskiego.

9. Wiszniewski Ambroży, s. Jowstana i Anieli, ur. w r. 1872, wyrobnik, przynależny do gm. Rożyszcze, pow. łuckiego.

10. Kozłowski Mikołaj, s. Walentego i Paraksiewy, lat 20, przynależny do gm. Rożyszcze, pow. łuckiego.

11. Połotniuk Eleonora, c. Jakóba i Pauliny, ur. w r. 1892, z Ostrowa, pow. sokalski.

12. Osławski Stanisław, s. Andrzeja i Anny, ur. w r. 1898, z Zużela, pow. sokalski.

13. Onyszkiewicz Adam, s. Adrjana i Kazimiery, ur. w r. 1903, z Rawy Ruskiej.

14. Szczurek Jan, s. Prochafona i Katarzyny, ur. w r. 1909, z Lackiej Woli, pow. Mościska.

15. Jaroszczak Andrzej, ur. w roku 1900, z Sambora.

16. Bodnar Wasyl, ur. w Jureczkowej, pow. Dobromil.

17. Pancikiewicz Marjan, ur. w r. 1900, ze Lwowa.

18. Wiencek Jerzy, ur. w r. 1895, ze Lwowa.

19. Leuchter Natan Mojżesz, syn Chaji, lat 20, z Przemyśla.

20. Wajdowicz Henryk, s. Jana i Magdaleny, lat 23 z Przemyśla.

21. Żołnierczyk Walenty, ur. w r, 1899, z żoną Julją, ur. w r. 1900 i dwojgiem dzieci, z Posady Olchowskiej, pow. sanocki.

22. Hentosz Karol, ur. w r. 1909, z Posady Olchowskiej. pow. sanocki.

23, Tokarczuk Teodor, s. Zinowja, ze wsi Hremiacze, gm. Silno, pow. łuckiego.

24. Siepkowski Stefan, s. Józefa i Adaminy, ur. w r. 1907, z Łodzi.

25. Ośiński Andrzej, s. Mateusza i Marjanny, lat 42, z Żyrardowa.

26. Ślusarski Stefan, s. Stanisława i Marjanny ur. 13.IX.1899 r. w Chmielniku pow. Stopnica.

27. Hablasek Bronisława, c. Jana i Marjanny, ur. 31.III.1903 r., przyn. do wsi Kaszy, gm. Lasocin, pow. opatowski.

28. Fajt Janina z Zawiercia.

29. Wąsowicz Franciszek, lat 28, s. Franciszka i Katarzyny z m. Sosnowca.

30. Słabosz Edward, lat 39, s. Jana i Franciszki, z m. Sosnowca.

31. Kaczkowski Wacław lat 25, z miasta Sosnowca.

32. Zaras Józef, s. Władysława, ur. 1908 r. przynależny do wsi Bieliny, gm. Goździków, pow. opoczyński.

33. Starnawski Karol, s. Władysława, ur. 1896 r. przyn. do wsi Jastrząb, gm. Goździków, pow. opoczyński.

34. Kamionka Władysław, s. Jana i Elżbiety, ur. 19.V.1901 r. przyn. do wsi Jastrzębie, gm. Kidów, pow. olkuski.

35. Grabowski Bolesław, s. Andrzeja i Józefy, ur. 1904 r. przynależny do wsi Złożeniec, gm. Pilica, pow. olkuski.

36. Barczyk Władysław, s. Szczepana i Petroneli, ur. 1907 r., ze wsi Zarzecze, gm. Pilica, pow, olkuski.

37. Mroczkowski Walenty, s. Piotra i Anieli, ur. w r. 1895, przynależny do gm. Rożyszcze, pow. łuckiego.

---

W Starostwie Piotrkowskiem w nocy z dnia 26 na 27 października dokanano kradzieży z włamaniem i między innemi rzeczami zostały skradzione 3 blankiety czyste dowodów osobistych Serji S. C. Nr. 054638, 054639 i 054640 oraz dwa blankiety kart. na broń Nr. 274378 i 274379.

Osoby, legitymujące się powyższemi blankietami należy przytrzymać i zawiadomić o tem Starostwo w Piotrkowie.

---

Unieważnia się zatrzymany przez władze sowieckie w Mińsku, dowód osobisty wzoru Nr. 1, wydany przez Starostwo w Prużanie, dnia 10 sierpnia 1927 r. Nr. 958 Nr. serji 266328, Teodorowi Bukrabie, synowi Nikifora i Ireny, urodzonemu rzekomo 1907 r. pochodzącemu ze wsi Jałowa, gm. Suchopol, pow. prużańskiego.

Bukraba przekroczywszy w sierpniu r. b. nielegalnie granicę polsko-rosyjską został aresztowany przez G. P. U. i osadzony w więzieniu. Po odbyciu kary w dniu 25.X. r. b. przerzucono Bukrabę z powrotem do Polski przyczem odebrano mu dowód osobisty.

---

## 221.

# Poszukiwania.

Koziołek Hersz, syn Abrama Moszka i Chany, rocznik 1891, ukarany został przez Starostwo rypińskie osądem Nr. 730/27 za niewymeldowanie się w urzędzie gminy Okalewo, grzywną w kwocie 20 złotych z zamianą w razie nieściągalności grzywny na 4 dni aresztu.

W dniu 4.VII.27 roku Koziołek przebywał w Warszawie przy ul. Gęsiej Nr. 71, lecz obecnie bez wymeldowania wyjechał w niewiadomym kierunku.

Zarządza się poszukiwanie wymienionego. O wyniku pozytywnym należy powiadomić Starostwo rypińskie.

Zarządza się poszukiwania za Wylangowskim Stanisławem, synem Michała i Marjanny, lat 26, z zawodu brukarzem, stałym mieszkańcem m. Chełmży, który pracował w miesiącu maju r. b. w Rypinie jako brukarz i który orzeczeniem Starostwa rypińskiego z dnia 2.VII.27 r. R. K. Nr. 232/27 r., ukarany został za znajdowanie się w stanie nietrzeźwym w miejscu publicznem na grzywnę w kwocie 10 zł. z zamianą w razie nieściągalności na 2 dni aresztu. O wyniku pozytywnym należy donieść Starostwu rypińskiemu.

---

Tomasz Marczenko, ur. dnia 22.VII.1902 r. w Kijowie, z zawodu mechanik, posiadający kartę pobytu Nr. 8/22, wystawioną przez Miejski Urząd Policyjny w Bydgoszczy dnia 18.XII.1922 r. zameldował się w Toruniu z Warszawy.

Policyjnie stwierdzono, że petent tamże nie zamieszkuje, wogóle jest nieznany i wszelkie poszukiwania celem ustalenia miejsca jego pobytu pozostały bez skutku.

Wobec powyższego zarządza się poszukiwania za wymienionym. O wyniku pozytywnym należy powiadomić pana Prezydenta m. Torunia.

---

# Dział Obwieszczeń.

## a) komasacje i parcelacje gruntów, likwidacje serwitutów.

Okręgowy Urząd Ziemski w Warszawie podaje do wiadomości, że prawomocnem orzeczeniem Okręgowej Komisji Ziemskiej z dn. 30.XII.26 roku zostały objęte scaleniem wszystkie grunty, znajdujące się w obrębie wsi Ostrowo-Rudy, gm. Młock, pow. ciechanowskiego, z częścią gruntów wsi Benklewo i wsi Przyrowo o łącznej powierzchni około 113 ha.

Nr. 5541.

---

Okręgowy Urząd Ziemski w Warszawie podaje do wiadomości, że prawomocnem orzeczeniem Okręgowej Komisji Ziemskiej z dnia 21.VII.1927 r. zostały objęte scaleniem wszystkie grunty, znajdujące się w obrębie wsi Świętosław, gm. Mazowsze, powiatu lipnowskiego z częścią gruntów hipotecznych dóbr Świętosław z przyległościami Paszkowo i Holendry Mrogi o łącznej powierzchni około 347 ha.

Nr. 5542.

---

Okręgowy Urząd Ziemski w Warszawie podaje do wiadomości, że prawomocnem orzeczeniem Okręgowego Urzędu Ziemskiego z dnia 29.X.1927 r. zostały objęte scaleniem wszystkie grunty wsi Mostowo, gm. Mostowo, pow. mławskiego, wraz z częścią gruntów nieruchomości hipotecznej Mostowo lit. A o łącznej powierzchni około 456 ha.

Nr. 5827.

---

Okręgowy Urząd Ziemski podaje do wiadomości, że prawomocnem orzeczeniem z dnia 8.X.1927 r. zostały objęte scaleniem wszystkie grunty, znajdujące się w obrębie wsi Rachocin, gminy Borkowo, pow. sierpskiego, o powierzchni około 194 ha.

Nr. 5828.

---

Okręgowy Urząd Ziemski w Warszawie podaje do wiadomości, że prawomocnem orzeczeniem Okręgowego Urzędu Ziemskiego z dnia 6.X.1927r. zostały objęte scaleniem grunty wsi Perzanowo Szlacheckie i Perzanowo Włościańskie wraz częścią gruntów panstwowych z leśnictwa „Załuzie" o powierzchni około 15 ha.

Nr. 5829.

---

Okręgowy Urząd Ziemski podaje do wiadomości, że prawomocnem orzeczeniem z dnia 3.X.1927 r. zostały objętem scaleniem wszystkie grunty, znajdujące się w obrębie wsi Kuczbork, gminy Zielona, pow. mławskiego, wraz z gruntami nabytemi z parcelacji dóbr Kuczbork o łącznej powierzchni około 1100 ha.

Nr. 5830.

---

Okręgowy Urząd Ziemski w Warszawie podaje do wiadomości, że prawomocnem orzeczeniem Okręgowego Urzędu Ziemskiego z dnia 3.XI.1927 r. zostały objęte scaleniem grunty wsi Krzywki-Bośki, gminy Mostowo, powiatu mławskiego, wraz z częścią gruntów wsi Krzywki-Piaski i nieruchomości „Mastowo" o łącznej powierzchni około 61 ha.

Nr. 5831.

---

Okręgowy Urząd Ziemski w Warszawie podaje do wiadomości, że prawomocnem orzeczeniem Okręgowego Urzędu Ziemskiego z dnia 29.X.27r. zostały objęte scaleniem grunty wsi Wojtkowa Wieś i Wandowo, gminy Ojrzeń, pow. ciechanowskiego, wraz z częścią gruntów hipotecznych z nieruchomości dobra ziemskie Ojrzenie z przyległościami Grabówiec i Wojtkowa Wieś tudzież dobra Wola Wodzyńska i Lipówiec z przyległościami, o łącznej powierzchni około 344 ha.

Nr. 5832.

---

## b) Licytacje i postępowania spadkowe.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Warszawie, Juljan Gliński przy ul. Żórawiej Nr. 45 zamieszkały, obwieszcza, że na żądanie adwokata Ignacego Jakubowicza, pełnomocnika Czesława Kłobukowskiego opiekuna „ad hoc", nieletnich Ignacego-Tadeusza-Zygmunta-Stefana i Jadwigi Kordjaszów, w drodze działów w dniu 9 marca 1928 r. od godziny 10 zrana, odbędzie się w sali posiedzeń wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie, przy ulicy Miodowej Nr. 15, publiczna sprzedaż przez licytację nieruchomości ziemskiej „osada włościańska we wsi Wielka Wola", gminy Czyste, zapisanej w tabeli likwidacyjnej pod Nr. 6, powierzchnią 4 morgi 285 prętów, figurująca w księdze wieczystej „Wielka Wola Nr. hip. 21", należącej do Ruchowskich, Kordjaszów i Zubrzyckiej. Na nieruchomości tej znajdują się zabudowania: 1) dom mieszkalny drewniany parterowy, kryty papą, 2) budynek drewniany parterowy, kryty gontem w nim się mieści stajnia i obora i 3) stodoła drewniana, kryta gontem, oraz innych przynależności szczegółowo wskazanych w opisie w dniu 25 sierpnia 1927 r. sporządzonym.

Powyższa nieruchomość nie jest w zastawie ma urządzoną księgę hipoteczną znajdującą się w wydziale hipotecznym ziemskim przy Warszawskim Sądzie Okręgowym, jest obciążona hipotecznymi długami, kaucjami i ostrzeżeniami na sumę 5400 rb. i 9275950 mk. oraz podlega sprzedaży w całkowitym komplecie podług wskazanego wyżej opisu.

Licytacja rozpocznie się od sumy szacunkowej 71282 zł. 50 gr.

Zamierzający wziąć udział w licytacji obowiązany złożyć wadjum 7128 zł. 25 gr.

Warunki licytacyjne mogą być przejrzane w kancelarji wydziału cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie.

Nr. 1159/1927 r.

---

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Warszawie Juljan Gliński przy ulicy Żórawiej Nr. 45 zamieszkały, obwieszcza, że na żądanie pełnomocnika Banku Prywatnego Spółka Akc. — adwokata Adama Dziedzickiego w dniu 12 kwietnia 1928 r. od godziny 10 zrana, odbędzie się w sali posiedzeń wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie, przy ul Miodowej Nr. 15, publiczna sprzedaż przez licytację nieruchomości ziemskiej „Kolonja Wojnowola" pow warszawskiego, należąca do Zygmunta Wojno w 2/3 częściach, przestrzenią 20000 łokci kwadratowych.

Na nieruchomości tej są następujące zabudowania: 1) dom mieszkalny murowany z cegły parterowy, kryty gontem, z mansardem drewnianym krytym gontem, 2) budynek murowany z cegły parterowy, kryty częściowo blachą i częściowo-papą, 3) stodoła drewniana, kryta papą, 4) ustęp drewniany kryty papą, 5) studnia murowana z cegły kominowej. Około domu są skupiny z krzewów, 103 sosny koło 60 lat mające, ogród owocowy o 20 drzewach, cała przestrzeń ogrodzona drutem kolczastym i sztachetami, oraz innych przynależności szczegółowo wskazanych w opisie w dniu 6 września 1927 r. sporządzonym.

Powyższa nieruchomość nie jest w zastawie ma urządzoną księgę hipoteczną znajdującą się w wydziale hipotecznym ziemskim przy Warszawskim Sądzie Okręgowym, jest obciążona hipotecznymi długami, kaucjami i ostrzeżeniami na sumę 2361,38 rub. 100,000,000 mk. i 27,000 zł oraz podlega sprzedaży w całkowitym komplecie podług wskazanego wyżej opisu.

Licytacja rozpocznie się od sumy szacunkowej 30,000 zł.

Zamierzający wziąć udział w licytacji obowiązany złożyć wadjum 3,000 zł.

Warunki licytacyjne mogą być przejrzane w kancelarji wydziału cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie.

Nr. 743/1927 r.

---

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Warszawie Juljan Gliński, przy ul. Żórawiej Nr. 45 zamieszkały, obwieszcza, że na żądanie wierzyciela Leonarda Dobieckiego w dniu 12 kwietnia 1928 r. od godz. 10 zrana, odbędzie się w sali posiedzeń wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie, przy ul. Miodowej Nr. 15, publiczna sprzedaż przez licytację nieruchomości ziemskiej „Willa Martynówka Nr. A 6" przestrzenią 729 sążni kwadr., należącej do: 1) Aurelji-Wacławy Wolańskiej, 2) Juljana Langera, 3) Jana Wrzeciona i 4) Piotra-Pawła Tołwińskiego, za dług Jana Wrzeciona i Franciszka Lange. Na tej nieruchomości znajduje się dom murowany z cegły, piętrowy, kryty dachówką w stylu zakopiańskim oraz innych przynależności szczegółowo wskazanych w opisie w dniu 6 września 1927 r. sporządzonym.

Powyższa nieruchomość nie jest w zastawie ma urządzoną księgę hipoteczną znajdującą się w wydziale hipotecznym ziemskim przy Warszawskim Sądzie Okręgowym, jest obciążona hipotecznymi długami, kaucjami i ostrzeżeniami na sumę 20680 rubli oraz podlega sprzedaży w całkowitym komplecie podług wskazanego wyżej opisu.

Licytacja rozpocznie się od sumy szacunkowej 10.000 zł.

Zamierzający wziąć udział w licytacji obowiązany złożyć wadjum 1.000 zł.

Warunki licytacyjne mogą być przejrzane w kancelarji wydziału cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie.

Nr. 1702/1926 r.

---

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Warszawie Juljan Gliński, przy ul. Żórawiej Nr. 45 zamieszkały, obwieszcza, że na żądanie wierzyciela Leonarda Dobieckiego, w dniu 12 kwietnia 1928 r. od godziny 10 zrana, odbędzie się w sali posiedzeń wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie, przy ul. Miodowej Nr. 15, publiczna sprzedaż

przez licytację nieruchomości Ziemskiej, „Willa Martynówka“ pow. Warszawskiego, przestrzenią 729 sążni kwadr. należącej do: 1) Jana Wrzeciana, 2) Franciszka Lange, 3) Piotra-Pawła Tołwińskiego, za dług Jana Wrzeciana i Franciszka Lange. Na tej nieruchomości znajdują się zabudowania: 1) dom murowany otynkowany parterowy kryty papą, 2) budynek murowany z cegły, parterowy kryty papą, 3) studnia murowana z cegły, 4) budynek na drwalkę kryty papą, 5) ustęp drewniany kryty papą, na placu rośnie 125 drzew sosnowych, oraz innych przynależności szczegółowo wskazanych w opisie w dniu 6 września 1927 r. sporządzonym.

Powyższa nieruchomość nie jest w zastawie ma urządzoną księgę hipoteczną znajdującą się w wydziale hipotecznym ziemskim przy Warszawskim Sądzie Okręgowym, jest obciążona hipotecznymi długami, kaucjami i ostrzeżeniami na sumę 24,701 rb. 63 kop. oraz podlega sprzedaży w całkowitym komplecie podług wskazanego wyżej opisu.

Licytacja rozpocznie się od sumy szacunkowej 8,620 zł.

Zamierzający wziąć udział w licytacji obowiązany złożyć wadjum 862 zł.

Warunki licytacyjne mogą być przejrzane w kancelarji wydziału cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie.

Nr. 1702/1926 r.

---

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Warszawie Juljan Gliński, przy ul. Żórawiej Nr. 45 zamieszkały, obwieszcza, że na żądanie wierzycieli Icka-Abrama i Chai-Ity małż. Nuss w dniu 9 marca 1928 r. od godziny 10 zrana, odbędzie się w sali posiedzeń wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie, przy ul. Miodowej Nr. 15, publiczna sprzedaż przez licytację nieruchomości Ziemskiej „Kolonja Emfiteutyczna Nussówka Nr. 397/21“, pow. Warszawskiego, należącej do Estery Zymler, kolonja ta wydzielona z księgi „kolonje w dobrach Wielka Wola i Czyste“, tegoż powiatu, zawiera przestrzeni 3395 łokci kwadratowych. Na nieruchomości podlegającej sprzedaży są następujące zabudowania: a) budynek drewniany parterowy kryty papą — frontowy, b) oficyna murowana piętrowa, kryta papą; c) oficyna drewniana parterowa, kryta papą, oraz innych przynależności szczegółowo wskazanych w opisie w dniu 17 lutego 1927 r. sporządzonym.

Powyższa nieruchomość nie jest w zastawie ma urządzoną księgę hipoteczną znajdującą się w wydziale hipotecznym ziemskim przy Warszawskim Sądzie Okręgowym, jest obciążona hipotecznymi długami, kaucjami i ostrzeżeniami na sumę 4400 rubli oraz podlega sprzedaży w całkowitym komplecie podług wskazanego wyżej opisu.

Licytacja rozpocznie się od sumy szacunkowej 3665 zł.

Zamierzający wziąć udział w licytacji obowiązany złożyć wadjum 366 zł. 50 groszy.

Warunki licytacyjne mogą być przejrzane w kancelarji wydziału cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie.

Nr. 1380/1926 r.

---

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Płocku na powiat Rypiński Adam Gospodarowicz, zamieszkały w Rypinie przy ulicy Warszawskiej Nr. 14 obwieszcza, że na żądanie wierzycieli Piotra-Bolesława Kamińskiego, Leona-Zygmunta Kamińskiego i Antoniego Kamińskiego w dniu 14 kwietnia 1928 r. od godz. 10 zrana w sali posiedzeń Sądu Okręgowego w Płocku odbędzie się sprzedaż przez licytację nieruchomości należącej do Władysława i Juljanny małż. Dębowskich, składającej się z osady włościańskiej położonej we wsi Chojno (Chojenko, Chojenek) gminy Chrostkowo, powiatu Rypińskiego, Województwa Warszawskiego, zapisanej w tabeli likwidacyjnej pod Nr. I/I, powierzchni stosownie do wykazu hipotecznego morgów 36 prętów 230 podług tabeli, działki ziemi pochodzącej z majątku ziemskiego Chojno 2 morgi 18 prętów nieużytków 6 morgów i 11 morgów jeziora. Na osadzie tej znajdują się następujące budynki: a) dom drewniany kryty słomą, b) stajnia i obora z gliny, kryta papą, c) stodoła czasowo i obora z gliny, kryta jednym słomianym dachem, d) śpichrz z desek, kryty papą, e) szopa z desek, kryta papą, f) dom w ogrodzie z gliny, kryty słomą, g) suszarnia z cegły, kryta papą i przy tejże suszarni szopa.

Powyższa nieruchomość nie jest w zastawie, natomiast jest wypuszczona w dzierżawę Teodorowi Dębowskiemu na lat dwa t.j. od 6-go lipca 1926 r. do 6-go lipca 1928 roku, ma urządzoną hipotekę, księga której znajduje się w Wydziale Hipotecznym przy Sądzie Pokoju II Okr. w Rypinie, jest obciążona długami, kaucjami i ostrzeżeniami na sumę Rubli 2.000, Marek 1.650.000 i złotych 3655, podlega sprzedaży w całkowitym komplecie podług wyżej wskazanego opisu.

Licytacja rozpocznie się od sumy szacunkowej zł. 16.000.

Zamierzający wziąć udział w licytacji obowiązany złożyć wadjum zł. 1.600.

W kupnie osady mogą przyjąć udział osoby pochodzenia włościańskiego.

Warunki licytacyjne i dokumenty odnoszące się do sprzedaży mogą być przejrzane w kancelarji Komornika w godzinach przyjęć, a w dniu sprzedaży w Kancelarji Sądu Okręgowego w Płocku.

Nr. 6

---

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Płocku na powiat Rypiński Adam Gospodarowicz, zamieszkały w Rypinie przy ulicy Warszawskiej Nr 14 ogłasza, że na żądanie adwokata Sobocińskiego pełnomocnika nabywczyni praw Juljusza Diesinga-Matyldy Lorenc w dniu 10 maja 1928 r. od godziny 10 zrana w sali posiedzeń Sądu Okręgowego w Płocku odbędzie się publiczna sprzedaż przez licytację nieruchomości położonej w Dobrzyniu n/Drw. pow. Rypińskiego, należącej do Hersza Ejzyka składającej się z młyna motorowego z cegły wapiennej, krytego papą z całkowitem wewnętrznem urządzeniem, motorowni, dwuch spichrzy, stajni z drzewa, krytej papą,

szopy z drzewa, krytej deskami i placu pod powyższemi zabudowaniami i przy budynkach ogrodu powierzchni około jednego morga oraz innych przynależności szczegółowo wskazanych w opisie z dnia 17 marca 1927 r.

Powyższa nieruchomość nie jest w zastawie ma urządzoną księgę hipoteczną znajdującą się w Wydziale Hipotecznym przy Sądzie Pokoju II Okr. w Rypinie, jest obciążona hipotecznemi długami, kaucjami i ostrzeżeniami na sumę 37500 rb. i dol. ameryk. 10,000, podlega sprzedaży w całkowitym komptecie podług wskazanego wyżej opisu.

Licytacja rozpocznie się od sumy zł. 66500.

Zamierzający wziąć udział w licytacji jest obowiązany złożyć wadjum w sumie zł. 6650.

Warunki licytacyjne i dokumenty odnoszące się do sprzedaży mogą być przejrzane w kancelarji komornika w godzinach przyjęć, a w dniu sprzedaży w kancelarji Sądu Okręgowego w Płocku.

Nr. 655

---

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Warszawie, Zygmunt Iwanicki, przy ul. Chłodnej 35 zamieszkały, obwieszcza, że na żądanie Leona Goldflama w poszukiwaniu na rzecz tegoż Goldflama, na zasadzie tytułu wykonawczego Sądu Okręgowego w Warszawie, z dn. 19 maja 1925 r., II. I. C. Nr. 403/25 sumy dolarów 334 czyli 1.730 zł. 12 gr. z różnicą kursu w dniu zapłaty z procentami i kosztami, w dn. 18 kwietnia 1928 roku, od godz. 10 rano, w gmachu Sądu Okręgowego w Warszawie przy ul. Miodowej 15, odbędzie się sprzedaż przez publiczną licytację nieruchomości ziemskiej „Osada Młodzieszyn Fabryczny“, położonej w pow. sochaczewskim, wojew. warszawskie‑, należącej do Spółki Akcyjnej „Zakłady Przemysłowe Młodzieszyn“ o przestrzeni 87 morgów 280 prętów kw., w tem 57 morgów gruntu ornego, około 12 morgów pod 5 zarybionymi stawami, około 8 morgów pod czterema ogrodami, w których razem około 2.000 rośnie drzew owocowych różnych odmian, reszta znajduje się pod drogami, rowami, parkiem dzikim, i następującemi zabudowaniami: dwufrontowy dom mieszkalny, jednopiętrowy, murowany z cegły, kryty papą, o 37 ubikacjach, 3 balkonach i dwuch wykuszach, kurniki i chlewy jednopiętrowe, murowane z zuzla i cegły, kryte papą, o 14 przedziałach na parterze i 2 piwnicach i 4 przedziałach na piętrze, studnia murowana z cegły, z pompą żelazną, magazyn po byłej cukrowni murowany z cegły i zuzla, kryty blachą, tak zwana celbuda murowana z cegły, kryta papą, jednopiętrowa o 8 ubikacjach, waga wozowa, w dobrym stanie, z nakryciem drewnianem, wozownia murowana z cegły, kryta deskami, stajnia i obora stanowiące jeden budynek murowany z cegły, kryty papą, b. stolarnia, murowana z cegły, kryta papą, garaż murowany z cegły, kryty papą, suszarnia w ogrodzie, murowana z cegły, kryta papą, cieplarnia i kwiaciarnia, stanowiące jeden budynek, murowany z cegły, kryty papą, z przybudówką-oranżerją o szklanym dachu, lodownia murowana z cegły, zasklepiona cegłą i nakryta ziemią, dom murowany z cegły, kryty papą, jednopiętrowy, o 5 ubikacjach z przybudówką, chlewy w połowie murowane z cegły, w połowie drewniane, kryte papą o 4 przegrodach, b. szpital fabryczny murowany z cegły, kryty papą, o 9 ubikacjach z przybudówką i dwiema werandami z frontu, obórka drewniana, kryta papą, piwnica, murowana z kamienia i cegły, zasklepiona cegłą, studzienka mała, murowana z cegły, dom drewniany, kryty papą, o 9 ubikacjach na parterze i piwnicy, chlewy murowane z cegły, kryte papą, o 4 przegrodach, 3 domy murowane z cegły, kryte papą, jednopiętrowe o 6 gankach i 24 ubikacjach, dom murowany z masy zuzlowej, kryty papą, tychże samych rozmiarów, cztery chlewki murowane, z masy zuzlowej kryte papą, z których dwa o 11, a następne dwa o 12 przegrodach, piwnice murowane z kamienia i cegły, pokryte ziemią, o 48 przegrodach i 2 przystawkach, piwnice murowane z kamienia i cegły, pokryte ziemią o 50 przegrodach, chlewy murowane z masy zuzlowej i częściowo budowane z drzewa, kryte papą, o 24 przegrodach, chlewy budowane z tego samego materjału o 6 przegrodach, piwnica murowana z kamienia i cegły, pokryta ziemią, komórki drewniane, o 3 przegrodach, kryte papą, studnia murowana z cegły, o średnicy 2 metrów, trzy żelazne pompy, ręczne, wiercone, w dobrym stanie, z których jedna murowana z cegły, b. stacja doświadczalna, murowana z zuzla i cegły, jednopiętrowa, kryta papą i inne zabudowania, oraz żywym i martwym inwentarzem i innemi przynależnościami, szczegółowo wskazanemi w opisie komornika Rolińskiego w dn. 31 maja 1926 roku sporządzonym.

Opisana wyżej nieruchomość nie jest w zastawie, ma urządzoną księgę hipoteczną pod nazwą „Dobra ziemskie Osada Młodzieszyn Fabryczny“, przechowywaną w wydziale hipotecznym ziemskim Sądu Okręgowego w Warszawie, jest obciążona kaucjami hipotecznemi na ogólną sumę 250.000 rb. i 2.000.000 mk., oraz ostrzeżeniami na ogólną sumę 13.350 zł. i 667 dol. Stan. Zjedn. Ameryki Północnej czyli 3.455 zł. 6 gr., ma ścieśnienia prawa własności, ciężary wieczyste i służebności, obciążające powyższą nieruchomość, wyszczególniono w dziale III wyk. hipot., którego wyciąg dołączony jest do akt w sprawie niniejszej i podlega sprzedaży w całkowitym komplecie podług wskazanego wyżej opisu.

Licytacja rozpocznie się od sumy szacunkowej 35.000 zł, Życzący przyjąć udział w licytacji obowiązany jest złożyć vadium 3.500 zł.

Warunki licytacji i dokumenty, odnoszące się do sprzedaży, mogą być przejrzane w kancelarji X wydziału cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie.

Nr. 1061/26.

---

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Warszawie, Jan Sankowski, zamieszkały w domu Nr 64 przy ulicy Chmielnej, obwieszcza, że 17 kwietnia 1928 roku o godzinie 10 rano, w sali posiedzeń wydziału cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie, przy ulicy Miodowej Nr. 15, odbędzie się sprzedaż przez licytację publiczną, w drodze dzia-

łów, dwóch osad włościańskich, położonych we wsi Kawenczyn, gminy Doleck, powiatu Skierniewickiego, województwa Warszawskiego, zapisanych w tabeli likwidacyjnej wsi Kawenczyn pod Nr. Nr. 6 i 7, stanowiących obecnie jedną nieruchomość, należącą do sukcesorów Ignacego Kowalczyka, składającą się z gruntu przestrzeni około 16 morgów, domu mieszkalnego parterowego, obory i stodoły, drewnianych krytych słomą, oraz innych przynależności wskazanych w opisie sporządzonym w dniu 18 sierpnia 1914 roku.

Powyższa nieruchomość nie jest w zastawie, nie ma urządzonej hipoteki i podlega sprzedaży w całkowitym komplecie podług wskazanego wyżej opisu. Licytacja rozpocznie się od sumy 10.640 złotych, lecz zgodnie z art. 1182 ust. post. cyw. nieruchomość może być sprzedana nawet poniżej oszacowania. Zamierzający wziąć udział w licytacji obowiązany jest złożyć wadjum 1.064 złote.

Warunki licytacyjne mogą być przejrzane w kancelarji I wydziału cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie.

Nr. 375/22.

---

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Warszawie, Jan Sankowski, zamieszkały w domu Nr 64 przy ulicy Chmielnej, niniejszym obwieszcza, że dnia 17 kwietnia 1928 roku o godzinie 10 rano, w sali posiedzeń wydziału cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie, przy ulicy Miodowej Nr 15, odbędzie się sprzedaż przez licytację publiczną, w drodze działów, osady włościańskiej, położonej we wsi Wola Makowska, gminy Skierniewka, powiatu Skierniewickiego, województwa Warszawskiego, zapisanej w tabeli likwidacyjnej wsi Wola Makowska pod Nr. 29, pozostałej po Józefie Łukasiku, składającej się z 10 morgów 58$^{1}/_{2}$ prętów ziemi ukazowej, drewnianej stodoły, drewnianych obór, oraz innych przynależności szczegółowo wskazanych w opisie sporządzonym przez Komornika Swieszczakowskiego w dniu 13 maja 1925 roku. Powyższa nieruchomość nie jest w zastawie, nie ma urządzonej hipoteki i podlega sprzedaży w całkowitym komplecie, podług wskazanego wyżej opisu.

Licytacja rozpocznie się od sumy szacunkowej 10.000 złotych. lecz zgodnie z art. 1182 ust. post. cyw. może być sprzedana nawet poniżej oszacowania.

Zamierzający wziąć udział w licytacji, obowiązany jest złożyć wadjum 1.000 złotych.

Warunki licytacyjne mogą być przejrzane w kancelarji I wydziału cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie.

Nr. 4536/25.

---

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Warszawie, Stanisław Szcześniak, mający kancelarję w Warszawie przy ulicy Furmańskiej Nr. 16, zawiadamia, że na żądanie wierzyciela Banku Związku Spółek Zarobkowych z mocy 5 klauzul Sądu Okręgowego w Warszawie 1) z dnia 6 lipca 1926 r. Nr. 2453/26, 2) z dnia 21 lipca 1926 roku Nr. 2452/26, 3) z dnia 7 lipca 1926 r Nr. 2477/26, 4) z dnia 6 lipca 1926 r. Nr. 2446/26, 5) z dnia 7 lipca 1926 r. Nr. 2476/26, w dniu 16 kwietnia 1928 r. od godziny 10 rano odbędzie się w sali posiedzeń Wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie publiczna sprzedaż przez licytację nieruchomości ziemskiej pod nazwą „Otwocka Willa Cacko" w m. Otwocku, pow. warszawskiego, należącej do Tomasza Trzaskowskiego, składającej się: z działki ziemi o przestrzeni 235,5 prętów kwadratowych; domu jednopiętrowego mieszkalnego, murowanego z cegły; młyna w stanie czynnym, poruszanego motorem ropowym; domu mieszkalnego parterowego z drzewa; budynku murowanego z cegły; szopy drewnianej, drzew rosnących oraz innych przynależytości szczegółowo wskazanych w opisie w dniu 5 stycznia 1927 r. sporządzonym.

Powyższa nieruchomość nie jest w zastawie, ma urządzoną księgę hipoteczną, przechowywaną w Wydziale Hipotecznym Ziemskim przy Sądzie Okręgowym w Warszawie, jest obciążona długami, kaucjami i zastrzeżeniami na sumę 333.300 marek polskich, 198.000 złotych i 556 funtów szterlingów i podlega sprzedaży w całkowitym komplecie według wskazanego wyżej opisu.

Licytacja rozpocznie się od sumy 180.000 zł.

Życzący przyjąć udział w licytacji obowiązany jest złożyć wadjum 18.000 złotych.

Warunki licytacyjne i dokumenty odnoszące się do sprzedaży mogą być przejrzane w kancelarji Wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie przy ulicy Miodowej Nr. 15.

Nr. 313/26.

---

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Warszawie, Rudolf Zaremba, przy ul. Florjańskiej Nr. 8 w Warszawie zamieszkały, ogłasza, że na żądanie wierzyciela Henryka Czarnowskiego w dniu 12 kwietnia 1928 r. od godziny 10 zrana, odbędzie się w sali posiedzeń wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie, przy ulicy Miodowej Nr. 15, publiczna sprzedaż przez licytację nieruchomości ziemskiej „Osada Młyn Wólka Kobylańska" znajdującej się przy wsi Wólka Kobylańska, gm. Strachówka, pow. Radzymińskiego, woj. Warszawskiego, odległej od stacji kolejowej Urle około 21 kilometrów, od miasta Radzymina około 48 kilometrów, należącej do Szymona Landau, składającej się z ziemi o przestrzeni 23 dziesięcin 2020 sążni kw. czyli 46 morgów 157 prętów podług wykazu hipotecznego w jednej działce, w tem 2 morgi łąki, pół morgi krzaków i około 26 morgów nieużytków, budynku po młynie pobudowanego z bali i desek, składającego się z dwóch stancji i pomieszczenia po młynie w stanie zniszczonym, długości 25 łokci, szerokości 16 łokci, wysokości 5 łokci, krytego gontem, stodoły drewnianej z bali krytej słomą z przybudówką obitą deskami, długości 20 łokci, szerokości 9 łokci i wysokości 5 łokci, obory pobudowanej z bali, krytej gontem, długości 12 łokci, szerokości 9 łokci i wysokości 3 i pół

łokcia, oraz innych przynależności szczegółowo wskazanych w opisie w dniu 19 września 1927 r. sporządzonym przez Komornika Jana Gościmskiego.

Powyższa nieruchomość nie jest w zastawie, ma urządzoną księgę hipoteczną znajdującą się w wydziale hipotecznym ziemskim przy Warszawskim Sądzie Okręgowym, jest obciążona hipotecznymi długami, kaucjami i ostrzeżeniami na sumę 500 zł. i 6.470 rubli, podlega sprzedaży w całkowitym komplecie podług wskazanego wyżej opisu.

Licytacja rozpocznie się od sumy szacunkowej 5.000 zł.

Zamierzający wziąć udział w licytacji, obowiązany złożyć wadjum 500 zł.

Warunki licytacyjne mogą być przejrzane w kancelarji wydziału cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie.

Nr. 1294/1927 r.

---

Wydział Hipoteczny przy Sądzie Okręgowym w Płocku, niniejszym obwieszcza, że otwarte zostały postępowania spadkowe po zmarłych:

1) Juljanie i Zuzannie-Teresie małżonkach Kubińskich, wierzycielach sumy 3000 rubli i ewikcji 300 rubli, zabezpieczonych na hipotekach dóbr: Krzeczanowo, w dziale IV pod Nr. Nr. 2 i 3 i Krzeczanowo lit. B, pow. Sierpeckiego w dziale IV pod Nr. Nr. 1 i 2.

2) Janie Barcińskim, wierzycielu sumy 1500 rubli i ewikcji 150 rubli, zabezpieczonych na hipotekach dóbr Koziminy lit. B. powiatu Płońskiego, w dziale IV pod Nr. Nr. 1-b i 2-b i Cieciorki lit. D, pow. Płońskiego, w dziale IV pod Nr. Nr. 2-b i 3-b,

3) Jakóbie Bonkowskim, współwłaścicielu parceli Nr. 5, przestrzeni 13 morgów 82 pr., pochodzącej z dóbr Witoszyn, litera E, powiatu Lipnoskiego,

4) Ludwice Kadłubowskiej, wierzycielce sumy 12.000 rubli i ewikcji 1200 rubli, zabezpieczonych na hipotece dóbr Radzymin, Radzyminek i poduchowne dobra Radzymin, pow. Płońskiego, w dziale IV pod Nr. 7-b i 8-b,

5) Bronisławie Czermińskiej, wierzycielce sum: 500 rubli, 300 rubli, 200 rubli, ewikcji 50 rb., 30 rb. i 20 rb. współwierzycielce połowy sumy 1.200 rb. i ewikcji 120 rb., zabezpieczonych na hipotece nieruchomości płockiej, oznaczonej № 186$^{1}/_{2}$, w dziale IV pod Nr.Nr. 26, 28, 30, 27, 29, 31, 16 i 17; sumy 2.000 rubli i ewikcji 200 rb., zabezpieczonych na hipotece płockiej nieruchomości oznaczonej Nr. 119, w dziale IV pod Nr.Nr. 3 i 4, oraz połowy sumy 1.000 rubli i połowy ewikcji 200 rb., zabezpieczonych na nieruchomości płockiej, oznaczonej Nr. 185$^{1}/_{2}$ nc, w dziale IV pod Nr.Nr. 1 i 2.

6) Marcinie Szymańskim vel Krakowiaku, właścicielu działki Nr. 34 z dóbr Dobrogosty-Tańsk A. B., pow. Przasnyskiego,

7) Antoninie Kokoszczyńskiej, wierzycielce sumy 7.500 rubli, zabezpieczonej na hipotece dóbr Więcławice, pow. Lipnowskiego, pod Nr. 10 działu IV,

8) Franciszce Duszyńskiej, współwłaścicielce dóbr Wiktorowo, pow. Rypińskiego.

9) Walerji Kostrzewa, współwłaścicielce dóbr Strzembiska, powiatu Płońskiego.

10) Ruchli z Łomżyńskich Kunklowej, wierzycielce ewikcji 1.500 rubli, zapisanej na hipotece nieruchomości płockiej Nr. 238, w dziale IV pod Nr. 3 i wierzycielce ewikcji 10.000 rubli, zapisanej niepodzielnie na hipotekach nieruchomości płockich Nr. 321A w dziale IV pod Nr. 5 i Nr. 521 w dziale IV pod Nr. 2.

11) Szymonie Szrajerze, wierzycielu 1.500 rubli ewikcji, zapisanej na hipotece dóbr osada młynarska z gruntami na Unierzyżu, powiatu Mławskiego, w dziale IV pod Nr. 32.

12) Saulu Mintzu, wierzycielu 625 rubli ewikcji, zapisanej na hipotece dóbr osada młynarska z gruntami na Unierzyżu, powiatu Mławskiego, w dziale IV pod Nr. 35a.

13) Józefie Piwińskim, wierzycielu ostrzeżenia na sumę 910 rubli z % i kosztami, zapisanego na hipotece dóbr Gnojenko lit. A, powiatu Mławskiego, w dziale IV pod Nr. 26,

14) Chunie Aszu, wierzycielu sumy 100 rubli i ewikcji 108 rb. 47 kop., zabezpieczonych na dobrach Gnojenko lit. A, powiatu Mławskiego, w dziale IV pod Nr. Nr. 15 i 16.

Termin zamknięcia tych postępowań spadkowych wyznaczono na 31 marca 1928 roku.

Nr. 420.

---

Józef Brudnicki, notarjusz przy Sądzie Okręgowym w Płocku obwieszcza, że toczą się postępowania spadkowe po zmarłych:

1) Stanisławie Krępskim, właścicielu dóbr ziemskich Wieczfnia Kościelna lit. A.C.D.E. pow. mławskiego, i wierzycielu sumy 7.000 rub i ewikcji 700 rub., zabezpieczonych na dobrach ziemskich Piegłowo, pow. mławskiego, oraz sum: 100 rub., 50 rub., 30 rub., 220 rub., 40 rub., 80 rub., 110 rub., 210 rub. i 90 rub.; zabezpieczonych na dobrach Grzybowo Wielkie lit. A. B. C. D. E. F. G. H. pow. mławskiego,

2) Janie Perzanowskim, współwłaścicielu dóbr ziemskich Stopino Pianki lit. C. pow. sierpskiego,

3) Janinie z Brzozowskich Podczaskiej, współwłaścicielce dóbr ziemskich Chomentowo, pow. płockiego.

4) Julji z Kalickich Georgiewskiej, właścicielce nieruchomości płockiej Nr. 360,

5) Jakóbie Krygier, wierzycielu praw wieczystej dzierżawy części dóbr Głodowo, pow. lipnoskiego,

6) Stanisławie Grabowskim, wierzycielu sumu 3.000 rub. i kaucji 500 rub., zabezpieczonych na dobrach Kłobukowo Patrze, pow. lipnowskiego.

Termin do zamknięcia tych postępowań spadkowych został naznaczony w kancelarji notarjusza Brudnickiego w Płocku na dzień 5 kwietnia 1928 r.

Nr. 682.

---

Wydział hipoteczny przy Sądzie Okręgowym w Płocku obwieszcza, że otwarte zostały postępowania spadkowe po zmarłych:

1) po zmarłym Janie Klimkowskim, wierzycielu ostrzeżenia na sumę 1.500 zł. z % i kosztami, zapisanego na hip. dóbr Gnojenko lit. A. pow. mławskiego, w dziale IV pod Nr. 55.

2) po Stanisławie Wieluńskim, współwłaścicielu dóbr Wieluń-Zalesie lit. C. z przyległością Wieluń-Wilewo, pow. sierpskiego.

3) po Józefie Pszennym, właścicielu parceli Nr. 14, przestrzeni 9 dziesięcin 540 sążni, pochodzącej z dóbr Dłutowo poduchowne, pow. mławskiego.

4) po Adolfie Jachno, współwłaścicielu nieruchomości płockiej Nr. 209h.

5) po Marji Wołkogonienko, współwłaścicielce nieruchomości płockiej Nr. 209h.

6) po Antonim Olewniczaku, właścicielu 2-ch parceli oznaczonych Nr. Nr. 14a i 15, zawierających ogólnej przestrzeni 4 dziesięciny 12.49 sążni, pochodzących z dóbr Ossówka folw. powiatu mławskiego.

7) po Marjanie Wielęgowskim, właścicielu parceli Nr. 2, zawierającej przestrzeni 5 dziesięcin 36 sążni, pochodzącej z dóbr Łapinóż lit. A. powiatu rypińskiego.

8) po Macieju Dobies, właścicielu parceli Nr. 10, zawierającej przestrzeni 3 dziesięciny 242 sążnie pochodzącej z dóbr Kosewo lit B. pow. sierpskiego i współwłaściciela dóbr Borki; powiatu sierpskiego.

9) po Janie Kirjuszynie, współwłaścicielu nieruchomości płockiej Nr. 401 i 402.

10) po Marjannie z Raców Abraham, współwłaścicielu dóbr Borowice A., powiatu płockiego.

11) po Stanisławie Rokickim, współwłaścicielu dwóch włók lasu z ziemią z dóbr Kłobukowo-Molendy lit. A. powiatu lipnoskiego, prawa którego figurują w dziale III pod Nr. 7a.

12) po Janie Szustaku, właścicielu parceli Nr. 8, zawierającej przestrzeni 3 dz. 110 sążni pochodzącej z dóbr Zeńbok lit. B. powiatu ciechanowskiego.

13) po Magdalenie Jurkiewicz, współwłaścicielce dóbr Działyń lit. E. pow. lipnowskiego.

14) po Bronisławie-Scholastyce Łempickiej, wierzycielce sumy 9.700 rubli i ewikcji 970 rubli, zabezpieczonych na dobrach Leszczyno Kmiece, pow. płockiego, w dziale IV pod Nr. Nr. 2 i 3.

15) po Icku Rubinlichcie, wierzycielu, 12000 marek kaucji, zapisanej na hipotece dóbr Kotowe, pow. rypińskiego, w dziale IV pod Nr. 12.

16) po Karolu Freyu, właścicielu dwóch działek gruntu, oznaczonych na planie Nr. Nr. 22 i 23, zawierających przestrzeni każda po 2 dziesięciny 1.965 sążni, pochodzących z dóbr Kamienie-Kotowe lit. A. pow. lipnoskiego.

17) po Mojżeszu- Jakóbie Kohnie, wierzycielu ewikcji 40000 rubli, zabezpieczonej na dobrach Długie, pow. rypińskiego, w dziale IV pod Nr. 5.

18) po Franciszku Koszczale, właścicielu parceli Nr. 21, zawierającej przestrzeni 2 dz. 120 sążni, pochodzącej z dóbr Turza Wielka lit. C. pow. mławskiego.

19) po Franciszku Ostrowskim, współwłaścicielu dóbr Oględa powiatu przasnyskiego.

Termin zamknięcia tych postępowań spadkowych wyznaczono na 1 Lipca 1928 roku w tym że wydziale hipotecznym w Płocku.

Nr. 525.

---

Notarjusz przy Wydziale Hipotecznym Sądu Okręgowego w Płocku, Aleksander Pawłowski, niniejszym obwieszcza, że otwarte zostały postępowania spadkowe po zmarłych:

1) Władysławie Baranowskim, współwłaścicielu dóbr ziemskich Myślino-Koczewo lit. A, pow. Sierpeckiego.

2) Juljanie-Macieju Kwasiborskim, właścicielu działek Nr.Nr. 14 i 15 z dóbr Białyszewo i Szczepanki lit. A, pow. Sierpeckiego.

3) Józefie Czarneckim, właścicielu działki Nr. 19 o powierzchni 4 dzies. 800 saż. w grupie „Miączyn" z dóbr Turza-Wielka lit. A, C, E, K, M, P, G, H, R, S, T, Nr. I — i właścicielu działki Nr. 7 o powierzchni 5 dzies. 1510 saż. w grupie „Izabelin" z dóbr Turza-Wielka lit. A, C, E, K, M, P, G, H, R, S, T, Nr. III — pow. Lipnoskiego.

4) Aleksandrze Banasiaku vel Woźniaku, współwłaścicielu dóbr Koski, pow. Sierpeckiego.

5) Janie Jakubowskim, właścicielu działek Nr Nr. 17, 18, 19 i 20, ogólnej powierzchni 20 morgów, czyli 10 dzies. 600 saż. z dóbr Turza-Wielka lit. A, w grupie „Walentynów", pow. Lipnoskiego.

6) Juljuszu-Hermanie Pankracu, współwłaścicielu dóbr Sąsieczno, pow. Lipnoskiego.

7) Franciszku Ordaku, wierzycielu sumy 10.000 złotych, zabezpieczonej na dobrach Małużyn C, pow. Ciechanowskiego, w dziale IV pod Nr. 2.

8) Aleksandrze Drapczyńskim, współwłaścicielu dóbr Bębnowo, pow. Mławskiego.

9) Józefie Mierzejewskiej, wierzycielce sumy 5.000 rubli, zabezpieczonej na dobrach Gumowo-Kamienne lit. A, B, I, K, M, O, P, Q, pow. Ciechanowskiego, w dziale IV pod Nr. 5.

Termin do zamknięcia powyższych spadków wyznaczony został na 1 sierpnia 1928 r. w kancelarji tegoż notarjusza w Płocku, w gmachu Sądu Okręgowego.

№ 40.

---

Wydział Hipoteczny przy Sądzie Pokoju w Sierpcu obwieszcza, że na dzień 16 czerwca 1928 r. wyznaczony został termin zamknięcia postępowania spadkowego po zmarłym Gustawie Benke, wierzycielu sumy 10.800 marek z kaucją w sumie 1.200 marek, zabezpieczonej na hipotece nieruchomości w Raciążu № 103 oznaczo-

nej i do repertorjum hipotecznego pod № 36 zapisanej.

W powyższym terminie osoby zainteresowane winny zgłosić prawa swoje w kancelarji tegoż Wydziału Hipotecznego, pod skutkami prekluzji.

№ 214.

---

## c) Zagubione dokumenty.

Krakowiak Romuald posterunkowy z posterunku policji w Pułtusku, zgubił legitymację służbową Nr. 1414 b.

---

Zaginęła legitymacja Nr. 5333 wystawiona na imię Jadwigi Flejszer przez Inspektorat Szkolny.

---

Zaginęły legitymacje wystawione przez Inspektorat Szkolny w Grójcu na imię Janiny Idziakówny i Stanisława Lewandowskiego.

---

Skradziono legitymację Nr. 3036 na nazwisko Adama Borkowskiego w Mławie wydaną przez Kuratorjum Szkolne Warszawskie.

---

Zaginęła legitymacja Nr. 4387 wydana przez Kuratorjum Okręgu Warszawskiego na imię R. Miśkiewicza.

---

Zaginęła legitymacja urzędnicza Nr. 5678 wystawiona na imię Eryka Krolla, nauczyciela z Województwa Warszawskiego.

---

Zaginął: 1) dowód wydany przez Petersburski Dyskontowy i Pożyczkowy Bank w Petersburgu na 1 stycznia 1915 r. hr. Ignacemu Karolowi synowi Oskara Korwin-Milewskiemu na zdeponowane przez niego w tymże Banku:

a) Rb. 792.300.— 4½% L. Z. Włościańskiego Banku Ziemskiego
b) Rb. 185.000.— Listy Zast. Wileńskiego Banku Ziemskiego
c) Rb. 125.000.— 500 szt. akcyj Petersburskiego Dyskontowego i Pożyczkowego Banku
d) Rb. 125.000.— 500 szt. akcyj Petersburskiego Międzynarodowego Banku Handlowego
e) Rb. 37.500.— 150 akcyj Tow. „Neft”
f) Rb. 62.500.— 250 „ tow. A. J. Mantaszew i Co:”
g) Rb. 66.500.— 266 akcyj Tow. „Petrol”
h) Rb. 50.000.— 200 „ „ G. A. Lessner
i) Rb. 37.500.— 200 „ „ Zakładów „Noblessner”
k) Rb. 41.500.— 166 akcyj Petersburskich Zakładów Metalurgicznych.

2) dowód wydany przez Petersburski Międzynarodowy Bank Handlowy w Petersburgu w dniu 12 września 1914 r. hr. Ignacemu Karolowi synowi Oskara Korwin-Milewskiemu na zdeponowane przez niego w tymże Banku:

a) Rb. 410.000.— 4½% L. Z. Wileńskiego Banku Ziemskiego
b) Rb. 6.250.— 25 szt. akcyj Petersburskiego Międzynarodowego Banku Handlowego
c) Rb. 1.500.— 6 sztuk akcyj tegoż Banku
d) Rb. 7.500.— 30 „ „ fabr. Maszyn „Lessner”
e) Rb. 125.000.— 1000 sztuk akcyj Tow. Zakładów Artyleryjskich.
f) Rb. 6.250.— 25 „ „ Petersburskiego Dyskontowego Banku.

Niniejszym unieważnia się powyższe dwa dowody.

---

Fr. Balcerowi z Łowicza skradziono dn. 25.XI. 1927 r. następujące papiery wartościowe:

W e k s l e:

Nr. 288 Zł. 90.— pł. 20 XII. 1927 r. Kopyczyńce wystawił J. Grünfeld
Nr. 294 Zł. 300.— pł. 29/II. 1928 r. Łódź wystawili Gutman i Perlberg
Nr. 299 Zł. 200.— pł. 27 XII. 1927 r. Łowicz wystawiła Elektrownia Miejska
Nr. 304 Zł. 200.— pł. 3 II. 1928 r. Łowicz wystawiła Elektrownia Miejska
Nr. 305 Zł. 300.— pł. 7/II. 1928 r. Łowicz wystawiła Elektrownia Miejska
Nr. 308 Zł. 70.— pł. 22 XII. 1927 r. Tarnów wystawił Pinkas Schein
Nr. 310 Zł. 100.— pł. 25 XII. 1927 r. Bolesławiec wystawił Abram Jakób
Nr. 317 Zł. 60.— pł. 20 I. 1928 r. Warszawa wystawił J. Słuckier
Nr. 319 Zł. 200.— pł. 10 III 1928 r. Stryków Łódzki wystawił Szymon Lichtszajn
Nr. 320 Zł. 100.— pł. 10 III, 1928 r. Kraków wystawił Adolf Förster
Nr. 321 Zł. 100.— pł. 15 III. 1928 r. Koszyce wystawił Abraham Stroch
Nr. 322 Zł. 250.— pł. 24 III. 1928 r. Zawiercie wystawił Szaja Bierfreind
Nr. 323 Zł. 200.— pł. 28 II. 1928 r. Milówka wystawili A. Danziger i Aleksander Zimmerspitz
Nr. 324 Zł. 100.— pł. 28 II. 1928 r. Targowisko p. Kłaj, wystawił I. i F. Kleinberger
Nr. 325 Zł. 100.— pł. 28/II. 1928 r. Chrzanów wystawił Chaim Kleinberger
Nr. 326 Zł. 397.50 pł. 24/II. 1928 r. Skawina wystawił Benjamin Wiener
Nr. 327 Zł. 150.— pł. 28/II. 1928 r. Nowy Sącz wystawił R. Nussbaum

Nr. 328 Zł. 200. – pł. 29 II. 1928 r. Sanoku wystawił Jakób M. Malamet

Nr. 329 Zł. 100.— pł. 29 II. 1928 r. Pabjanice wystawił M. Żarnowski

Nr. 330 Zł. 535.— pł. 30/III. 1928 r. Warszawa wystawił Icek Finkielsztejn

Nr. 331 Zł. 270.— pł. 31 III. 1928 r. Warszawa wystawił M. H. Wajselfisz.

Kupony pojedyncze od akcji Banku Polskiego za r. 1927: (100 złotowe):

4 kup. od Nr. Nr. 0. 236. 042 do Nr. Nr. 0. 236. 045 wł.
1 kupon . . . . . Nr. 0.236.050
15 kup. od Nr. Nr. 0. 185. 716 do Nr. Nr. 0. 185. 730 wł.

Kupony podwójne od akcji 200 złotowych Banku Polskiego za r. 1927:

| | | | | | | |
|---|---|---|---|---|---|---|
| 1 kupon | Nr. Nr. | 0.461.039 | — | Nr. | Nr. | 0.461.040 |
| 1 „ | „ „ | 0.461.041 | — | „ | „ | 0.461.042 |
| 1 „ | „ „ | 0.461.043 | — | „ | „ | 0.461.044 |
| 1 „ | „ „ | 0.461.045 | — | „ | „ | 0.461.046 |
| 1 „ | „ „ | 0.461.047 | — | „ | „ | 0.461.048 |

1 czek Nr. 992182 Banku Handlowego w Warszawie, na okaziciela z dn. 23/XI.27 r. na sumę zł. 400. wystawiony przez Bank Łowicki „Praca" w Łowiczu.

## d) Różne.

Dnia 28 października 1927 r. wpłynęło do Starostwa w Sierpcu podanie pełnomocników Spółki Wodnej „Warzyno" p. Zygmunta Łempickiego, Edwarda Brudnickiego, zamieszkałych w Warzynie, gminy Białyszewo o zawiązanie Spółki Wodnej „Warzyno" dla osuszenia drenami i rowami gruntów mieszkańców wsi Warzyno, gminy Białyszewo, według projektu Krajowego Towarzystwa Meljoracyjnego. Ogólny obszar spółki wynosi 326.174 ha. należących do 11 właścicieli, wymienionych w sprawozdaniu technicznem, załączonem do projektu.

Wody drenarskie z terenów spółki będą odprowadzone w sposób naturalny rowami przez grunta wspólników.

Jeden egzemplarz projektu, kosztorysu i sprawozdania technicznego wyłożony jest do wglądu w Starostwie Sierpeckim do dnia 6 lutego 1928 roku.

Dnia 6 lutego 1928 r. odbędzie się w Starostwie Sierpeckiem rozprawa z uczestnikami spółki, na którą winni się stawić wszyscy bezpośrednio i pośrednio interesowani w zawiązaniu spółki.

Wszelkie zarzuty i sprzeciwy w sprawie zawiązania spółki należy wnieść ustnie na rozprawie z uczestnikami spółki, oraz ustnie lub piśmiennie do Starostwa do dnia 6 lutego 1928 roku. Zainteresowani, którzy w powyższym terminie zarzutów nie wniosą, tracą do nich prawo, a będą mogli tylko dochodzić zwrotu poniesionej szkody.

Starosta:

(—) *T. Koziorowski.*

Sierpc, dnia 19.XII. 1927 r.

L. dz. 20762.

## SPROSTOWANIE.

Komornik przy Sądzie Okręgowym Warszawskim, Juljan Gliński, ogłasza, że w dniu 7 lutego 1928 r. odbędzie się sprzedaż nieruchomości ziemskiej, działki gruntu o przestrzeni 30 morgów z „Kolonji Nowa Warszawa **A**", a nie z „Kolonji Nowa Warszawa" jak to mylnie wydrukowano w № 10 Dziennika Urzędowego na str. 15 co się niniejszym prostuje.

Tłoczono z polecenia WOJEWODY WARSZAWSKIEGO.

Druk. p. f. „LECH", Koszykowa 33, tel. 403-66.